

Міністерство освіти і науки України
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя
Факультет філології, історії та політико-юридичних наук
Кафедра всесвітньої історії та міжнародних відносин
291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації
та регіональні студії

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр»

**ВІДНОСИНИ США ТА МЕКСИКИ В КІНЦІ ХХ – НА
ПОЧАТКУ ХХІ-ГО СТОЛІТТЯ**

Студента:

Плаунова Мирослава Олександровича

Науковий керівник:

Мицик Лариса Миколаївна

кандидат історичних наук, доцент

Рецензент: _____

Допущено до захисту:

Ніжин - 2023

Міністерство освіти і науки України
Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя Кафедра
Всесвітньої історії

Дипломна робота з фаху
Бакалавр

ВІДНОСИНИ МІЖ США ТА МЕКСКОЮ В КІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Студента ІV курсу групи МВ – 41 першого
(бакалаврського) рівня
зі спеціальності 291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та
регіональні студії

Галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки

Плаунов Мирослав Олександрович

Науковий керівник: Кандидат історичних наук

Мицик Лариса Миколаївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка: ECTS _____

Члени комісії

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Анотація

У цій дипломній роботі розглянуто відносини між Сполученими Штатами та Мексикою в кінці ХХ – на початку ХХІ століття. Робота охоплює три розділи, в яких досліджені політичні, економічні та соціальні аспекти цих відносин.

Перший розділ присвячений проблемам політичних і військово-стратегічних відносин між двома країнами, зокрема правовим аспектам, політичному діалогу та військово-стратегічному співробітництву. Другий розділ розглядає американо-мексиканське економічне співробітництво, зосереджуючись на взаємозалежності економік, Північноамериканській зоні вільної торгівлі (НАФТА) та проблемах структури економічного співробітництва. Третій розділ висвітлює соціальний вимір взаємовідносин між США та Мексикою, зокрема міграційну проблему, культурний експансіонізм та співробітництво у боротьбі з зовнішніми і внутрішніми загрозами. В заключній частині надано висновки, що взаємодія між США та Мексикою має складний та багатогранний характер, але пропонуються спільні рішення та діалог для досягнення спрямованості на загальне благо. Економічне співробітництво має великий потенціал, а соціальний вимір включає в себе важливі аспекти, такі як міграція та культурний обмін. Результати дослідження підтверджують позитивний тренд у відносинах між США та Мексикою, який базується на спільних підґрунтях та можливостях для спільного просування.

Ключові слова: США, Мексика, Ініціатива Мерида, іммігранти, НАФТА, взаємозалежність, культурний експансіонізм

This thesis examines the relationship between the United States and Mexico in the late twentieth and early twenty-first centuries. The work is organized into three main chapters, which explore the political, economic, and social aspects of these relations.

The first section is devoted to the problems of political and military-strategic relations between the two countries, including legal aspects, political dialogue, and military-strategic cooperation. The second section examines U.S.-Mexico economic cooperation, focusing on the economic interdependence, the North American Free Trade Agreement (NAFTA), and the problems of the structure of economic cooperation. The third section highlights the social dimension of relations between the United States and Mexico, including the migration problem, cultural expansionism, and cooperation in combating external and internal threats. The final section concludes that the interaction between the United States and Mexico is complex and multifaceted, but offers joint solutions and dialogue to achieve a focus on the common good. Economic cooperation has great potential, and the social dimension includes important aspects such as migration and cultural exchange. The results of the study confirm the positive trend in relations between

the United States and Mexico, which is based on common ground and opportunities for joint advancement.

Keywords: USA, Mexico, Merida Initiative, immigrants, NAFTA, interdependence, cultural expansionism

Зміст

Вступ.....	4
Розділ 1. Проблеми політичних і військово-стратегічних відносин між США та Мексикою.....	7
1.1 Правові засади двосторонніх відносин.....	7
1.2 Проблеми політичного діалогу.....	10
1.3 Військово-стратегічне співробітництво.....	19
Висновок розділ 1.....	24
Розділ 2. Американсько-мексиканське економічне співробітництво.....	25
2.1 Взаємозалежність економік США та Мексики: виклики та можливості.....	25
2.2 Північноамериканська зона вільної торгівлі (НАФТА).....	32
2.3 Особливості і проблеми структури економічного співробітництва...40	40
Висновок розділ 2.....	44
Розділ 3. Соціальний вимір взаємовідносин між США та Мексикою.....	45
3.1 Міграційна проблема та шляхи її подолання.....	45
3.2 Культурний експансіонізм США та позиція Мексики.....	50
3.3 Співробітництво у боротьбі з зовнішніми і внутрішніми загрозами.54	54
Висновок розділ 3.....	60
Висновки.....	61

Вступ

Актуальність дослідження "Відносини між США та Мексикою у XX-XXI столітті" надзвичайно важлива в сучасному геополітичному контексті. Уявлення про Мексику та її відносини з Сполученими Штатами Америки часто впливають на усвідомлення суспільством, але часто забарвлені стереотипами, які не відображають повністю реальність. Багато з цих стереотипів є негативними і не відповідають дійсності. Це створює велику потребу в об'єктивному та науковому аналізі відносин між США та Мексикою, щоб розібратися у справжніх складнощах, викликах і перспективах цього партнерства.

Крім того, мало уваги приділялося дослідженню американо-мексиканських відносин в українській науковій сфері. Це відкриває широкі можливості для науковців та дослідників України для внесення свого внеску в це поле досліджень та розширення нашого розуміння цих відносин.

Одним з ключових аспектів мого дослідження є спостереження за зростаючою взаємозалежністю між цими двома країнами, що стає все більш помітним у сучасному контексті. Я висуваю припущення про те, що майбутнє Мексики і США відображає спільні тренди та наближає їх у багатьох аспектах. Цей погляд є важливим, оскільки дозволяє розглядати відносини між цими країнами у більш широкому контексті, зокрема, у плані спільного розвитку, економічного співробітництва та політичного взаємодії.

Метою дослідження є аналіз і розкриття особливостей відносин між США та Мексикою у XX-XXI столітті та виявлення їх взаємозалежності та впливу на різні сфери, такі як політика, економіка, соціальний та культурний обмін. В рамках дослідження ставиться завдання проаналізувати історичний контекст розвитку відносин, дослідити політичні, економічні та соціокультурні аспекти співробітництва, а також виявити фактори, що сприяють або ускладнюють ефективність цих відносин.

Отримані результати мають наукову цінність, оскільки вони дозволять усунути стереотипи та недорозуміння, що існують у відносинах між США та Мексикою, та розкрити потенціал для покращення співробітництва. Отримані результати мають наукову цінність, оскільки вони дозволять усунути стереотипи та недорозуміння, що існують у відносинах між США та Мексикою, та розкрити потенціал для покращення співробітництва.

Об'єктом дослідження є відносини між США та Мексикою у XX-XXI столітті. Це важкий та складний процес, який охоплює різні сфери взаємодії між двома країнами. В аспекті політики, об'єктом дослідження є політичні відносини, включаючи дипломатичні взаємовідносини, спільні зусилля у

вирішенні глобальних проблем, взаємодію на міжнародних форумах та угоди, які впливають на стабільність та безпеку обох країн.

Предметом дослідження є конкретні аспекти відносин між США та Мексикою у XX-XXI столітті, які вимагають детального аналізу та осмислення. Однією з основних задач дослідження є виявлення особливостей політичного діалогу та співпраці між країнами, зокрема, аналізу та оцінка дипломатичних відносин, обговорення спільних глобальних викликів та пошуку спільних рішень.

Другою задачею дослідження є вивчення економічного виміру взаємодії між США та Мексикою. Це включає аналіз торговельних відносин, інвестиційних потоків, економічної взаємозалежності та спільних проєктів. Також розглядаються економічні виклики та можливості для подальшого зміцнення економічного співробітництва між країнами.

Третім предметом дослідження є соціальний вимір відносин між США та Мексикою. Це охоплює аналіз міграційних процесів, культурного обміну, освіти та науки, а також спільних соціальних ініціатив. Досліджуються взаємний вплив культур, соціальні виклики та можливості для зміцнення взаєморозуміння та співробітництва між народами обох країн.

Методи дослідження. Для досягнення мети дослідження та вирішення поставлених завдань було використано різноманітні методи дослідження:

- Аналіз літературних джерел: проведений огляд наукових праць, статей, звітів та інших джерел, що дозволило отримати систематизовану інформацію про досліджувану тему.
- Документальний аналіз: дослідження офіційних документів, законодавчих актів, угод, протоколів, доповідей та інших документів, що стосуються відносин між США та Мексикою.
- Вивчення статистичних даних: аналіз числових показників, статистичних звітів, даних торгівлі, інвестицій та інших економічних показників, що дозволило оцінити стан та динаміку економічних взаємин між країнами.
- Власний аналіз: особистий розгляд інформації, формулювання висновків та аргументованих думок на основі отриманих даних та проведеного дослідження.

Використання цих методів дослідження дало змогу зібрати, аналізувати та інтерпретувати відповідні дані, що сприяло досягненню мети дослідження та висуванню наукових висновків.

Наукова цінність отриманих результатів дослідження полягає в їх спроможності подолати стереотипи та недостатньо досліджені аспекти

відносин між США та Мексикою. Відповідно до отриманих даних, моя робота проливає світло на позитивні аспекти та можливості в цих відносинах, які досі залишалися малодослідженими або неправильно сприймалися.

Моє дослідження дозволяє усунути певну нерівновагу в підходах до вивчення відносин між цими двома країнами. Зокрема, воно акцентує увагу на позитивних моментах, які виявилися при аналізі економічної взаємодії, політичних зусиль та культурного обміну між США та Мексикою. Враховуючи ці отримані результати, ми сподіваємося змінити загальну перцепцію та сприяти побудові більш об'єктивного та докладного розуміння відносин між цими двома країнами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В аналізі літератури, що стосується відносин між США та Мексикою, можна чітко простежити відмінності між англomовними та українськими джерелами, а також їхню динаміку. Тема Мексики завжди є актуальною для США, що спричиняє регулярне випуск нових досліджень, статей та новин на цю тему.

Одним з цінних джерел є матеріали Дослідницької служби Конгресу США, яка готує та представляє інформацію про різні аспекти відносин між країнами для членів конгресу. Зокрема, спеціаліст з питань Латинської Америки, Клер Рібандо Сеельке, регулярно публікує звіти Конгресу щодо актуальних відносин з Мексикою та їхніх особливостей.

Також варто звернути увагу на ексклюзивні англomовні матеріали, які не є такими масовими, проте все рівно розкривають цікаві актуальні теми. Наприклад, стаття "Вплив мексиканської кухні на американську культуру", яка доступна тільки англійською, може бути цікавою для вивчення впливу зворотньої культурної експансії.

Українські джерела, з свого боку, частіше реагують на міжнародну політику, що призводить до збільшення обсягу наукових матеріалів, присвячених відносинам США та Мексики. Наприклад президентство Трама було тому гарним показником. Коли він прийшов до влади в 2017 році він почав активно критикувати НАФТА, збираючись змінити договір, завдяки цьому вийшло багато публікацій на тему організації НАФТА і аналізу критики Трампа, наприклад "Довгаль О. А., Сердюк Г. В. Сучасний торговий протекціонізм США і перспективи функціонування інтеграційного об'єднання НАФТА. Проблеми економіки" вийшло в 2018 році і "Безрукова Н. В., Джурка Н. В. Економічні відносини країн-членів НАФТА: оцінка результатів співпраці. Ефективна економіка" теж вийшла у 2018 році. Однак це не означає, що зміст українських статей чимось посткпається Західним. Їх аналітична робота подекуди може бути кращою ніж у їх західних колег.

Розділ 1 Проблеми політичних і військово-стратегічних відносин між США та Мексикою

1.1 Правові засади двосторонніх відносин

Міжнародні відносини між такими країнами, як США і Мексика, є складними і багатограними, на них впливає безліч факторів, таких як історичний контекст, культурні зв'язки, географічна близькість, економічна взаємозалежність і геополітичні інтереси. Ключем до регулювання цих відносин і забезпечення їх взаємовигідного характеру є правові механізми, такі як міжнародні закони, договори та угоди.

Міжнародне право - це правила і норми, які визнані обов'язковими для виконання державами і народами. Вони ґрунтуються насамперед на згоді і застосовуються до широкого спектру діяльності, від торгівлі та дипломатії до війни та прав людини. На дотримання міжнародного права часто впливає поєднання етичних міркувань, взаємних інтересів і бажання підтримувати міжнародний порядок.

Договори та угоди є особливими видами міжнародного права. Договір - це офіційна і юридично обов'язкова угода між країнами, яка зазвичай використовується для врегулювання певних аспектів їх відносин. Наприклад, договори можуть стосуватися таких питань, як кордони, торговельна політика, оборонні союзи та багато інших критично важливих проблем. Вони обговорюються, підписуються і ратифікуються відповідними органами влади в кожній країні (наприклад, президентом і/або парламентом).

З іншого боку, угоди також можуть називатися конвенціями, пактами або протоколами, і вони часто стосуються більш конкретних, технічних питань. Вони можуть вимагати або не вимагати законодавчого схвалення, залежно від країни та характеру угоди. Як договори, так і угоди глибоко впливають на відносини між країнами. Вони забезпечують країнам структурований спосіб для спілкування, переговорів і співпраці щодо спільних інтересів. Вони можуть сприяти тіснішим зв'язкам, заохочуючи торгівлю, культурний обмін і взаємну оборону. Водночас їх можна використовувати для врегулювання конфліктів і розбіжностей, запобігаючи переростанню суперечок у більш серйозні конфронтації.

Більше того, договори та угоди часто створюють основу для довгострокового співробітництва та партнерства. Наприклад, Угода про вільну торгівлю між США, Мексикою та Канадою () - це не просто торговельна угода; це основоположний документ, який формує економічні відносини, екологічну співпрацю, трудові права та багато інших питань між трьома країнами.

Однак важливо зазначити, що хоча договори та угоди є юридично обов'язковими, їх виконання може бути складним завданням у міжнародних відносинах, де немає центрального керівного органу. Дотримання часто залежить від взаємного інтересу, доброї волі та бажання зберегти міжнародну репутацію і відносини. У контексті американо-мексиканських відносин договори та угоди відіграли вирішальну роль у вирішенні різноманітних питань - від прикордонних суперечок і розподілу водних ресурсів до торговельних відносин і міграційної політики. Вони забезпечили формальну структуру для діалогу і співпраці, допомагаючи формувати відносини, які є життєво важливими для обох країн.

Правова основа двосторонніх відносин між США та Мексикою є багатогранною і ґрунтується на низці міжнародних договорів, законів та угод. Вони забезпечують широку основу, яка регулює різні аспекти їхніх відносин, включаючи торгівлю, імміграцію, екологічні питання та безпеку. Ось приклади деяких з основних угод і правових документів, що складають основу цих двосторонніх відносин:

- Договір Гвадалупе Ідальго (1848): Цей договір, що завершив мексикансько-американську війну, є одним з найстаріших і найбільш основоположних документів в американо-мексиканських відносинах. Він встановив Ріо-Гранде та річку Гіла як кордон між країнами. [25]
- Купівля Гадседена (1854): Угода між США та Мексикою, за якою Мексика погодилася продати Сполученим Штатам частини сучасних Аризони та Нью-Мексико.
- Американо-мексиканський договір про воду (1944): Цей договір забезпечує основу для спільного використання води з річок, які перетинають міжнародний кордон між двома країнами, включаючи річки Колорадо і Ріо-Гранде.
- Північноамериканська угода про вільну торгівлю (НАФТА - 1994): Це була тристороння торговельна угода між США, Мексикою та Канадою, спрямована на зменшення торговельних бар'єрів та сприяння економічному зростанню.
- Угода про вільну торгівлю між США, Мексикою та Канадою (ЮСМКА - 2020): Прийшла на зміну НАФТА і далі визначає торговельні відносини між трьома північноамериканськими країнами. Вона також включає положення щодо цифрової торгівлі, екологічних та трудових стандартів.
- Ініціатива Мерида (2008): Це програма зовнішньої допомоги США, спрямована на боротьбу із загрозами наркоторгівлі, транснаціональної злочинності та відмиванням грошей у Мексиці та Центральній Америці.
- Міграційні угоди: Протягом багатьох років було укладено численні угоди та протоколи, пов'язані з міграцією, безпекою кордонів та

торгівлею людьми. Прикладом є Спільна декларація США і Мексики 2019 року, спрямована на вирішення проблеми міграції з Центральної Америки через Мексику до США.

- Угода про екологічну співпрацю: Враховуючи спільний кордон та екологічні проблеми, обидві країни неодноразово домовлялися про спільну роботу над збереженням та захистом довкілля. Прикладами є Угода в Ла-Пасі (1983) і програма "Кордон 2020".

“Мексика є активним учасником Організації Об'єднаних Націй та членом кількох інших регіональних організацій. Мексика була обрана непостійним членом Ради Безпеки ООН на 2021-2022 роки та членом Економічної і Соціальної Ради ООН на 2021-2023 роки. Мексика і Сполучені Штати належать до низки одних і тих самих міжнародних організацій, зокрема до Форуму Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва, Організації економічного співробітництва та розвитку, Міжнародного енергетичного агентства, Міжнародного валютного фонду, Світового банку, Міжамериканського банку розвитку, Світової організації торгівлі, Міжнародної морської організації, Організації американських держав та Вассенаарських домовленостей щодо звичайних озброєнь.” [28]

Сполучені Штати, Мексика і Канада співпрацюють в рамках Північноамериканського саміту лідерів, відродженого в 2021 році, і Лос-Анджелеської декларації про міграцію і захист 2022 року, схваленої 21 країною півкулі.

Двосторонні відносини між США та Мексикою, що ґрунтуються на низці міжнародних договорів, законів та угод, являють собою динамічну і складну взаємодію економічних, політичних, соціальних та історичних чинників. Ці правові інструменти, хоч і відрізняються за своєю специфікою, разом формують і спрямовують відносини у таких сферах, як торгівля, імміграція, екологічна співпраця та безпека.

Сам процес укладання договорів демонструє, як відносини розвивалися з плином часу. Від договорів, які спочатку визначали кордони і вирішували територіальні суперечки, ми перейшли до більш складних угод, які регулюють спільне використання водних ресурсів, торговельні відносини, співпрацю у боротьбі зі злочинністю, міграційні протоколи і збереження навколишнього середовища.

У сфері торгівлі перехід від НАФТА до ЮСМКА є прикладом спроби модернізувати і збалансувати економічні відносини у відповідь на зміну глобальних економічних умов і критику попередніх домовленостей. Ці угоди відіграли ключову роль у перетворенні Мексики та США на невід'ємні частини економічних ландшафтів один одного. Вони перетворили прикордонний регіон

на жвавий центр комерційної діяльності та взаємозалежності, хоча і з суперечками щодо стандартів праці, переміщення робочих місць та інших соціально-економічних питань.

Співпраця у сфері безпеки, як свідчить Ініціатива Мерида, засвідчила спільне прагнення протистояти транснаціональним загрозам, таким як наркоторгівля і організована злочинність. Проте вона також висвітлила різні підходи і виклики, пов'язані з підтриманням поваги до прав людини і суверенітету.

Питання міграції є одним з найбільш чутливих аспектів американо-мексиканських відносин. Численні угоди, укладені протягом багатьох років, відображають постійні спроби управляти і контролювати міграційні потоки, з різним ступенем успіху. Ці угоди формують політику і практику, які впливають на мільйони людей і громад, виявляючи крихкий баланс між безпекою кордонів, економічними потребами і гуманітарними міркуваннями.

Екологічна співпраця також стала життєво важливою сферою спільних дій. Такі угоди, як Ла-Паська угода і програма "Кордон 2020", визнають спільну відповідальність за управління спільним довкіллям і транскордонний характер багатьох екологічних викликів.

Таким чином, ці договори та угоди докорінно трансформували американо-мексиканські відносини, сформувавши ландшафт взаємної взаємозалежності, співпраці та спільних викликів. Вони призвели до глибоких змін, іноді суперечливих, у широкому спектрі сфер, які впливають на повсякденне життя людей в обох країнах. Вони свідчать про необхідність постійного діалогу, переговорів і співпраці в управлінні багатогранними відносинами між цими сусідніми країнами.

1.2 Проблеми політичного діалогу

Не існує одного академічного визначення поняття "політичного діалогу", тому я зібрав до купи загальні визначення і дійшов до свого - політичний діалог між країнами - це форма дипломатичної комунікації, під час якої представники різних країн обговорюють та узгоджують питання, що становлять взаємний інтерес. Це може відбуватися на двосторонньому рівні (між двома країнами), багатосторонньому рівні (між кількома країнами) або навіть на глобальному рівні (наприклад, через Організацію Об'єднаних Націй). Його мета - сприяти взаєморозумінню, вирішенню суперечок, просуванню спільних інтересів і зміцненню відносин.

Політичний діалог може включати широкий спектр заходів, таких як:

1. Зустрічі та саміти високого рівня: Це зустрічі глав держав або урядів для обговорення ключових питань і зміцнення відносин. Результатом таких

- зустрічей можуть стати спільні заяви, договори або інші форми угод, і вони слугують засобом прямого спілкування між найвищими посадовими особами.
2. Дипломатичні переговори: Дипломати та урядовці часто беруть участь у переговорах, щоб вирішити суперечки, укласти угоди та обговорити спільні зусилля з різних питань.
 3. Координація політики: Країни часто беруть участь у політичному діалозі, щоб скоординувати свої зусилля щодо спільних питань, таких як зміна клімату, міжнародна безпека, глобальна охорона здоров'я чи економічна політика. Це особливо поширено в рамках міжнародних або регіональних організацій.
 4. Програми обміну: У них можуть брати участь науковці, студенти, професіонали чи навіть митці, що мають на меті сприяти взаєморозумінню та культурному обміну.
 5. Спільні комісії або комітети: Багато країн створюють спільні органи для регулярного обговорення конкретних сфер співпраці, таких як торгівля, навколишнє середовище, безпека або наука і технології.
 6. Консультації: Це можуть бути регулярні або спеціальні зустрічі посадових осіб на різних рівнях для обговорення поточної співпраці, вирішення нових питань або врегулювання кризових ситуацій.
 7. Публічна дипломатія: Уряди також спілкуються з громадськістю в інших країнах за допомогою різних засобів, таких як ЗМІ, культурні заходи або освітні програми, з метою сприяння взаєморозумінню і зміцнення доброї волі.

Тепер розберемо ці заходи по порядку і побачимо, які проблеми існують у політичному діалозі між США та Мексикою:

1) Зустрічі та саміти високого рівня є ключовими аспектами політичного діалогу між країнами, і у випадку Сполучених Штатів і Мексики ці зустрічі зіткнулися зі значними проблемами. Їх ефективність як каналу для досягнення взаєморозуміння і консенсусу часто піддавалася випробуванню мінливим політичним кліматом і особистими відносинами між лідерами країн.

Одним із визначних періодів в американо-мексиканському політичному діалозі був період перебування на посаді президента Дональда Трампа. Ця епоха ознаменувалася відходом від традиційних дипломатичних протоколів і наданням переваги більш прямому, часто конфронтаційному спілкуванню. Публічні заяви часто затьмарювали приватні дискусії, що відбувалися під час зустрічей на високому рівні. Наприклад, дебати навколо будівництва прикордонної стіни часто виходили в публічну сферу, розпалюючи суперечки і напружуючи відносини. Ці публічні суперечки часом створювали атмосферу

протистояння, відволікаючи від духу співпраці, який зазвичай підтримується під час таких зустрічей на високому рівні.

Крім того, ці зустрічі високого рівня стали місцем інтенсивних переговорів, оскільки лідери намагалися вирішити такі спірні питання, як торговельні угоди, імміграційна політика та торгівля наркотиками. Однак іноді зустрічі зводилися до трансакційного обміну думками, а не до дискусій, заснованих на взаємній повазі та спільних інтересах, що негативно впливало на якість діалогу.

Політична динаміка в кожній країні також впливала на ці зустрічі на високому рівні. Внутрішньополітичні міркування часто формували позицію лідерів з різних питань, що, в свою чергу, впливало на перебіг цих зустрічей. Наприклад, передвиборча політика і суспільні настрої щодо імміграції в США значно вплинули на позицію країни в дискусіях навколо цієї теми. Аналогічно, внутрішні економічні та соціальні проблеми Мексики часто визначали її підхід до цих зустрічей.

Незважаючи на ці виклики, зустрічі та саміти високого рівня між США та Мексикою продовжували залишатися ключовою платформою для діалогу, що свідчить про визнання важливості збереження відкритих каналів комунікації. Однак проблеми, притаманні цій взаємодії, підкреслюють складність американо-мексиканських відносин і необхідність постійних зусиль для підвищення ефективності цих важливих дипломатичних зустрічей.

За останні 30 років Сполучені Штати і Мексика взяли участь у численних зустрічах і самітах на високому рівні для обговорення питань, що становлять спільний інтерес, і для управління багатограними відносинами між двома країнами. Деякі з цих важливих зустрічей включають

- Саміти північноамериканських лідерів: Ці саміти, також відомі як саміти "трех амігос", проводяться за участю лідерів США, Мексики та Канади. Перший саміт відбувся у 2005 році, а в наступні роки ці зустрічі проводилися з перервами, зосереджуючись на посиленні співпраці в таких сферах, як торгівля, енергетика та безпека. Саміти слугували важливими платформами для діалогу між лідерами США та Мексики. [20]
- Зустрічі президентів: Президенти США та Мексики регулярно зустрічалися на двосторонній основі. Ці зустрічі відбувалися як у рамках офіційних державних візитів, так і на полях міжнародних зустрічей, таких як Саміт G20. Наприклад, важлива зустріч відбулася у 2009 році, коли президент США Барак Обама відвідав Мексику, де зустрівся з президентом Феліпе Кальдероном. Зустріч була присвячена зміцненню

- партнерства у боротьбі з незаконним обігом наркотиків та вирішенню економічних питань.
- Економічний діалог високого рівня (HLED): Започаткований у 2013 році за часів адміністрації Обами, має на меті сприяти економічному зростанню та конкурентоспроможності. У діалозі беруть участь урядовці обох країн, включаючи віце-президента США та міністра фінансів і державного кредиту Мексики. [18]
 - Засідання Консультативної групи високого рівня Меридської ініціативи: В рамках Ініціативи Меріда, започаткованої у 2008 році з метою боротьби з організованою злочинністю та незаконним обігом наркотиків, відбулися зустрічі консультативної групи високого рівня за участю держсекретарів США та Мексики.
 - Переговори щодо ЮСМКА: Переговори, що передували підписанню Угоди про вільну торгівлю між США, Мексикою та Канадою (ЮСМКА) у 2018 році, характеризувалися високим рівнем взаємодії між США та Мексикою. Дискусії були спрямовані на модернізацію Північноамериканської угоди про вільну торгівлю (НАФТА) і вимагали інтенсивних переговорів.
 - Зустрічі під час пандемії COVID-19: У 2020 році, незважаючи на пандемію COVID-19, зустрічі на високому рівні продовжилися. Важлива зустріч відбулася, коли президент Мексики Андрес Мануель Лопес Обрадор відвідав Білий дім для зустрічі з президентом США Дональдом Трампом. Зустріч була зосереджена, головним чином, на імплементації Угоди про вільну торгівлю між Мексикою та США.

Такі зустрічі та саміти на високому рівні є символічними для тісних, хоча й складних відносин між США та Мексикою. Вони відображають постійну взаємодію між двома країнами, незважаючи на виклики і розбіжності, які виникали протягом багатьох років.

2) Дипломатичні переговори між Сполученими Штатами та Мексикою завжди були важливою частиною їхніх двосторонніх відносин. Однак ця взаємодія зазнала чимало викликів, які стали випробуванням для їхнього дипломатичного взаєморозуміння.

Еволюція цього дипломатичного діалогу за останні три десятиліття була позначена значними змінами у підходах та ставленні. Наприклад, 1990-ті роки стали епохою посилення співпраці завдяки підписанню Північноамериканської угоди про вільну торгівлю (НАФТА) у 1994 році, яка різко активізувала торговельні відносини між двома країнами. Однак переговори в цей період були не без труднощів, оскільки обом країнам доводилося балансувати між національними економічними інтересами та занепокоєнням щодо трудових стандартів і впливу на навколишнє середовище.

У 2000-х роках фокус дипломатичних переговорів часто зосереджувався на питаннях безпеки, особливо у світлі Ініціативи Мерида - угоди про співпрацю у сфері безпеки між США, Мексикою та країнами Центральної Америки з метою боротьби з наркоторгівлею та організованою злочинністю. Хоча ця ініціатива призвела до значних інвестицій у мексиканські сили безпеки, переговори навколо неї були складними через розбіжності у філософії безпеки та занепокоєння щодо порушень прав людини з боку сил безпеки.

Перебування на посаді президента Дональда Трампа з 2017 по 2021 рік принесло нові виклики в дипломатичних переговорах. Його жорстка позиція щодо імміграції та наполягання на будівництві прикордонної стіни стали випробуванням для дипломатичних зв'язків між двома країнами. Цей період став свідком напружених переговорів з питань безпеки кордонів та імміграції, які часто затьмарювали інші сфери співпраці. Помітним інцидентом стала загроза запровадження тарифів на всі мексиканські товари, якщо Мексика не вживе заходів для припинення нелегальної імміграції, що призвело до того, що Мексика розгорнула свою Національну гвардію на південному кордоні.

Нещодавно, за адміністрації Байдена, дипломатичні переговори були спрямовані на те, щоб відновити кращі відносини. Проте навіть ці зусилля не були позбавлені викликів. Наприклад, існують розбіжності щодо енергетичної політики Мексики, яку США вважають упередженою щодо іноземних інвестицій.

Отже, хоча дипломатичні переговори між США та Мексикою досягли значного рівня співпраці, вони також були пов'язані з певними проблемами. Зміна пріоритетів різних адміністрацій, розбіжності в національних інтересах і складність питань, що стоять на кону, часто призводили до напружених переговорів. Однак постійний діалог демонструє спільну прихильність до пошуку спільних позицій та вирішення розбіжностей дипломатичним шляхом.

3) Координація політики між Сполученими Штатами і Мексикою є важливим аспектом їхнього політичного діалогу, хоча з роками вона зазнала низки ускладнень. Різні політичні, соціальні та економічні умови в обох країнах призвели до того, що їхні політичні позиції подекуди є протилежними, і їх необхідно узгодити для успішних двосторонніх відносин.

У сфері економічної політики перехід від НАФТА до Угоди про вільну торгівлю між США, Мексикою та Канадою ("ЮСМКА") у 2020 році висвітлив певні виклики. Відбулися важкі переговори щодо трудових прав, екологічних стандартів та прав інтелектуальної власності. Очевидними були різні перспективи та інтереси: Мексика була зацікавлена у збереженні доступу до американського ринку, тоді як США прагнули повернути робочі місця. Зрештою, переговорний процес привів до компромісів, показавши, що,

незважаючи на труднощі, координація політики можлива і може призвести до взаємовигідних результатів.

Що стосується екологічної політики, то тут координація стикалася з перешкодами через розбіжності у поглядах і пріоритетах. Наприклад, за часів адміністрації Трампа вихід США з Паризької угоди суперечив незмінній відданості Мексики цій угоді, що призвело до розриву в координації екологічної політики. Однак, коли адміністрація Байдена знову приєдналася до Паризької угоди, це знову відкрило нові шляхи для координації у боротьбі зі зміною клімату.

Координація імміграційної політики, мабуть, є найбільш суперечливим аспектом двосторонніх відносин. Політичні позиції значною мірою залежать від внутрішньополітичного клімату, що призводить до періодичних розбіжностей і напруженості. Наприклад, прагнення адміністрації Трампа до посилення імміграційного контролю, символом якого стала пропозиція про будівництво прикордонної стіни, було сприйнято в Мексиці зі значним несхваленням. Тим не менш, постійний діалог і спроби знайти рішення шляхом переговорів демонструють відданість країн спільному вирішенню цього складного питання.

4) Програми обміну, включаючи освітні, культурні та професійні обміни, відіграють важливу роль у зміцненні взаєморозуміння та доброзичливості між Сполученими Штатами та Мексикою. Однак ці програми також зіткнулися з низкою перешкод як логістичного, так і політичного характеру, які обмежують їхній потенціал для подальшого зміцнення політичного діалогу між США та Мексикою.

Програми освітніх обмінів, наприклад, відіграли важливу роль у сприянні культурному взаєморозумінню та академічній співпраці між обома країнами. Такі програми, як стипендії Фулбрайта-Гарсія Роблес, сприяли обміну мексиканськими та американськими студентами, зміцнюючи академічний та культурний взаємозв'язок. [16] Однак такі програми іноді обмежуються такими проблемами, як ускладнення візового режиму, брак фінансування та питання безпеки через спорадичні випадки насильства в певних регіонах Мексики. Крім того, зміни в імміграційній політиці та риториці США, особливо за часів адміністрації Трампа, потенційно відлякують мексиканських студентів від навчання в США.

У сфері професійних обмінів такі ініціативи, як Американо-мексиканська програма стажування, надали можливість молодим фахівцям отримати міжнародний досвід. Однак ці програми часто стикаються з такими проблемами, як забезпечення справедливого і рівного доступу до

можливостей, пом'якшення мовних бар'єрів та подолання розбіжностей у професійних стандартах і практиках між двома країнами.

Програми культурних обмінів, які включають обміни митцями, кінофестивалі та музейну співпрацю, також стикаються з перешкодами. Хоча ці ініціативи мають величезний потенціал для покращення взаєморозуміння та розкриття багатства обох культур, вони іноді стикаються з такими проблемами, як нерівномірний розподіл ресурсів, логістичні труднощі та контрастні мистецькі та культурні перспективи.

5) Спільні комісії або комітети вже давно відіграють важливу роль у політичному діалозі між Сполученими Штатами та Мексикою. Такі органи дозволяють обом країнам співпрацювати з широкого кола питань - від торгівлі та імміграції до безпеки та екології. Однак функціонування цих спільних комісій і комітетів не обійшлося без труднощів.

Однією з найвідоміших таких структур є Американсько-мексиканський економічний діалог високого рівня (HLED). Започаткований у 2013 році за часів адміністрації Обами, він покликаний сприяти економічному зростанню та підвищенню конкурентоспроможності обох країн. Хоча ця ініціатива принесла певні позитивні результати, такі як укладення угод щодо інфраструктури, енергетики та регуляторного співробітництва, вона також зіткнулася з проблемами. Зміни в адміністраціях, різні політичні пріоритети та чутливі теми, такі як торговельний дисбаланс та імміграційна політика, часто призводили до напружених переговорів та розбіжностей. [18]

Іншим яскравим прикладом є Прикордонна комісія з питань охорони здоров'я США-Мексика, створена у 2000 році для вирішення проблем охорони здоров'я у прикордонному регіоні. Незважаючи на зусилля, спрямовані на поліпшення громадського здоров'я в цьому регіоні, відмінності в результатах охорони здоров'я між двома країнами продовжують існувати, а ефективність Комісії була поставлена під сумнів. Обмеження у фінансуванні, відмінності в системах охорони здоров'я та нерівномірність охоплення послугами охорони здоров'я створюють значні проблеми для цієї двосторонньої співпраці.

Спільний американсько-мексиканський робочий комітет з контролю над наркотиками, покликаний боротися з незаконним обігом наркотиків і пов'язаним з ним насильством, також зіткнувся з труднощами. Незважаючи на посилення співпраці, розбіжності в підходах, періодична недовіра і масштабність проблеми наркоторгівлі створили перешкоди для успішної роботи комітету.

6) Консультації є важливим компонентом політичного діалогу, який дає можливість Сполученим Штатам і Мексиці досліджувати спільні інтереси,

вирішувати розбіжності та розробляти спільні плани дій. Однак, хоча консультації призвели до багатьох важливих угод і спільних зусиль, вони також зіткнулися з різними проблемами і перешкодами.

Прикладом, який виділяється, є процес консультацій щодо імміграційної політики. Ця політика, особливо та, що стосується кордону та нелегальної імміграції, була предметом інтенсивних консультацій між двома країнами. Незважаючи на помітні успіхи, такі як угода про репатріацію мексиканських громадян у спосіб, що поважає їхні права людини, цей процес також супроводжувався розбіжностями і суперечками. Суперечлива політика, як-от політика "Залишайтеся в Мексиці", запроваджена за часів адміністрації Трампа, призвела до загострення відносин і зробила консультації напруженими та складними.

Аналогічно, консультації з торговельних питань мали свої злети і падіння. Особливо складним був переговорний процес, що призвів до підписання Угоди про вільну торгівлю між США, Мексикою та Канадою ("ЮСМКА"). Торговельні суперечки, зокрема щодо сільськогосподарської продукції та цифрової торгівлі, потребували ретельного обговорення та переговорів, що зробило процес консультацій напруженим.

Іншим яскравим прикладом є консультації з екологічних питань, особливо тих, що стосуються американо-мексиканського прикордоння. Незважаючи на спільну зацікавленість у захисті довкілля, розбіжності у поглядах на ключові питання, такі як відповідальність за забруднення та стратегії пом'якшення наслідків, зробили процес консультацій складним і часом суперечливим.

7) Публічна дипломатія, яку визначають як спосіб впливу урядів і приватного сектору на громадян і громадянське суспільство, є ключовим аспектом політичного діалогу між США і Мексикою. У цій сфері і США, і Мексика намагаються формувати громадську думку та дискурс у країнах один одного, використовуючи засоби масової інформації, культурні обміни, освіту та інші інструменти. Ці зусилля спрямовані не лише на просування позитивного іміджу та взаєморозуміння, але й на просування стратегічних інтересів.

Наприклад, Програма імені Фулбрайта - програма обміну студентами, науковцями, викладачами, фахівцями, науковцями та митцями - є наріжним каменем публічної дипломатії США з Мексикою. [16] Вона дозволяє взаємно обмінюватися знаннями та розумінням, налагоджувати важливі міжособистісні зв'язки, які можуть згладити політичний діалог. Однак такі програми іноді можуть потрапляти під пильну увагу або зазнавати бюджетних скорочень, що впливає на їхню ефективність.

Публічна дипломатія за допомогою ЗМІ є ще однією важливою сферою, оскільки висвітлення кожної країни у ЗМІ інших країн має значний вплив на громадську думку і, як наслідок, на політичний діалог. Виникли проблеми, наприклад, з тим, як американські ЗМІ представляють Мексику, часто зосереджуючись на насильстві, пов'язаному з наркотиками, імміграційних питаннях або політичній корупції. Таке зображення може впливати на суспільні настрої, створюючи більш складне середовище для конструктивного політичного діалогу.

Іншим аспектом публічної дипломатії є просування культури. Сполучені Штати успішно експортують свою культуру до Мексики через кіно, музику та їжу, допомагаючи сформувати позитивний імідж серед багатьох мексиканців. Однак висловлюються також занепокоєння щодо культурного імперіалізму та розмивання місцевої культури.

Динаміка політичного діалогу між Сполученими Штатами та Мексикою позначена складною взаємодією багатогранних викликів і можливостей. Такі сфери, як торгівля, імміграція, безпека кордонів, екологічні міркування та інші двосторонні питання представляють собою складні проблеми. Економічні коливання, спричинені торговельними суперечками, продемонстрували вразливість двосторонніх відносин, а спірні питання імміграції та безпеки кордонів висвітлили відмінності в національних політичних перспективах. Так само погіршення стану довкілля через діяльність промислових підприємств, переважно американських, розташованих поблизу кордону, загострило проблеми охорони здоров'я та екології і посилило політичну напруженість. Проте саме в цих викликах криються шляхи для покращення співпраці, більшого взаєморозуміння і, зрештою, формування взаємовигідних рішень.

Політичний діалог між цими двома країнами продовжує розвиватися в позитивному напрямку, незважаючи на ці виклики, підкреслюючи стійкість і незмінну прихильність до вирішення суперечок. Механізми вирішення цих питань і формування траєкторії американо-мексиканських відносин включають зустрічі на високому рівні, дипломатичні переговори, координацію політики та різні форми дипломатії. Крім того, двосторонні зусилля у сфері безпеки та економічної взаємозалежності ілюструють активну взаємодію з таких багатогранних питань, як торгівля наркотиками та людьми, обмін робочою силою та взаємне зростання галузей промисловості. Ці діалоги є невід'ємною частиною визнання важливості один одного, що сприяє взаємній повазі, яка слугує основою для співпраці.

Загальна тенденція політичного діалогу між США та Мексикою демонструє поступове зближення інтересів, незважаючи на існування постійних викликів. Ця тенденція підкреслюється прагненням до встановлення більш тісної

співпраці та продуктивних двосторонніх відносин, що відображає адаптивність, повагу та спільну прихильність до вирішення спільних проблем. Навіть у періоди підвищеної напруженості діалог демонстрував стійкість, підкреслюючи можливість і потенціал для поліпшення відносин. Шлях до повністю гармонійних американо-мексиканських відносин є складним, проте прогресивна тенденція політичного діалогу свідчить про багатообіцяюче майбутнє подальшої співпраці та вирішення проблем.

1.3 Військово-стратегічне співробітництво

Військово-стратегічна співпраця між Сполученими Штатами і Мексикою традиційно була чутливою темою через дотримання Мексикою зовнішньої політики невтручання і її акцент на національному суверенітеті. Однак за останні кілька десятиліть ці відносини зазнали значного розвитку, що характеризується посиленням діалогу, спільними оборонними інтересами і скоординованими зусиллями в конкретних сферах.

Мексика і США мають спільні інтереси у сфері безпеки. Мексика прагне знизити рівень летального і нелетального насильства, що впливає на добробут населення, підвищити спроможність своїх правоохоронних органів і органів правосуддя, а також продемонструвати, що вона є надійним партнером у забезпеченні безпеки Північної Америки в питаннях боротьби з тероризмом і наркоторгівлею. Сполучені Штати прагнуть мати безпечні кордони та ефективну політику боротьби зі зловживанням наркотиками та профілактики наркоманії. Обидві країни прагнуть легального, безпечного і впорядкованого міграційного процесу, що свідчить про природне зближення в напрямку підтримки зусиль з розвитку в Центральній Америці.

Починаючи з кінця 20-го століття, закінчення холодної війни і зростання взаємозалежності на північноамериканському континенті прискорили зміни у військово-стратегічних відносинах між США і Мексикою. Мексиканські військові почали обмінюватися досвідом з американськими колегами з питань, що становлять взаємний інтерес, таких як реагування на катастрофи та регіональна безпека. Наприклад, під час повстання Сапатиської Армії Національного Визволення в 1994 році США надали мексиканському уряду підтримку розвідкою, що свідчить про перехід до більш тісної співпраці у сфері безпеки.

З початку століття США і Мексика ще більше поглибили свої військові зв'язки. Обидві країни співпрацюють у сфері військової освіти і тренувальних програм. Мексиканські військовослужбовці відвідували американські військові установи, такі як Інститут співробітництва в галузі безпеки Західної півкулі, відбувалися взаємні візити і діалоги між високопоставленими військовими

чиновниками. Ця взаємодія сприяла взаєморозумінню і допомогла зміцнити довіру між двома арміями.

Крім того, США і Мексика спільно працюють над питаннями регіональної безпеки. Вони співпрацювали на багатосторонніх майданчиках, таких як Конференція американських армій - асамблея, яка об'єднує сухопутні війська обох Америк для обговорення спільних викликів безпеці. Крім того, США підтримали участь Мексики в миротворчих операціях ООН, що свідчить про зміну традиційної позиції невтручання Мексики.

Продовжуючи тему військово-стратегічного співробітництва між Сполученими Штатами і Мексикою, варто дослідити прогрес в обміні розвідданими і співпраці в галузі оборонних технологій за останні десятиліття.

Обмін розвідданими між двома країнами став більш поширеним, особливо після терактів 11 вересня в США і подальшого глобального зсуву в бік узгоджених антитерористичних зусиль. Розвіддані про потенційні загрози, як внутрішні, так і зовнішні, обмінюються між відповідними відомствами обох країн з метою сприяння підтримці безпеки і захищеності. Це особливо важливо для зменшення потенційних ризиків безпеки вздовж американо-мексиканського кордону, який є одним з найбільш завантажених сухопутних кордонів у світі.

Іншим важливим аспектом військово-стратегічного співробітництва є оборонні технології та обладнання. В рамках певних програм США запропонували Мексиці військову техніку і технології для посилення її обороноздатності. Ці ініціативи, як правило, спрямовані на вирішення конкретних проблем, таких як торгівля наркотиками або боротьба з тероризмом, і супроводжуються умовами, які гарантують, що обладнання буде використовуватися належним чином і відповідно до стандартів у галузі прав людини. В рамках передачі цих технологій США також проводять навчання мексиканських військових. Це допомагає забезпечити ефективне використання технологій і сприяє глибшому взаєморозумінню між двома збройними силами, посилюючи їхню здатність співпрацювати у вирішенні спільних проблем безпеки.

Проте шлях до поглиблення військово-стратегічної співпраці не позбавлений перешкод. Історична чутливість Мексики до втручання в її внутрішні справи є потенційним бар'єром на шляху до більш інтенсивної співпраці. Такі настрої ґрунтуються на довгій історії втручань і конфліктів з іноземними державами, особливо зі США. Крім того, в США існує занепокоєння щодо можливого зловживання оборонними технологіями, особливо пов'язаного з порушенням прав людини.

Ініціатива Мерида

Переломний момент в американсько-мексиканському співробітництві у сфері безпеки настав у 2000-х роках, коли було започатковано Ініціативу Мерида. До Меридської ініціативи США надавали Мексиці лише скромну зовнішню допомогу через історичну напруженість і чутливість Мексики до посягань на її суверенітет. Однак зростання рівня насильства і посилення влади наркокартелів призвели до зміни підходу Мексики. [24 с.1]

У жовтні 2007 року тодішній президент США Джордж Буш оголосив про "Ініціативу Мерида" - багаторічну програму допомоги у сфері безпеки для Мексики і Центральної Америки. Програма мала на меті надати допомогу у вигляді обладнання, навчання і технічної підтримки, щоб допомогти Мексиці покращити свої правоохоронні можливості, провести реформу системи правосуддя і зміцнити свої кордони. [24 с.1]

З 2008 по 2021 рік Конгрес США виділив близько 3,3 мільярдів доларів на Ініціативу Мерида для Мексики. Це фінансування дозволило реалізувати широкий спектр проектів - від постачання мексиканській поліції та збройним силам військового обладнання (зокрема, гелікоптерів і літаків спостереження) до навчальних програм для прокурорів і суддів у рамках нещодавно реформованої системи кримінального правосуддя Мексики. [23 с.13]

Однак, незважаючи на ці зусилля, Ініціатива Мерида зіткнулася зі значними проблемами. Насильство в Мексиці продовжує зростати, а влада наркокартелів залишається значною. Крім того, існують серйозні побоювання щодо порушень прав людини з боку мексиканських сил безпеки, що змусило США призупинити певне фінансування відповідно до Закону Ліхі, який забороняє надавати американську допомогу у сфері безпеки іноземним військовим підрозділам, які безкарно порушують права людини.

У відповідь на ці виклики американсько-мексиканська співпраця у сфері безпеки з часом еволюціонувала. У 2011 році обидві країни оголосили програму "Мерида 2.0", яка передбачає перехід від фокусу боротьби на найбільш пріоритетних цілях до більш цілісної стратегії, спрямованої на усунення першопричин насильства і злочинності, таких як зміцнення інститутів, підвищення стійкості громад і сприяння соціальному та економічному розвитку. [26 с.10]

Незаконний обіг зброї

В рамках Ініціативи Мерида Бюро США з контролю за алкоголем, тютюном, вогнепальною зброєю та вибуховими речовинами (ATF) навчило різні підрозділи мексиканської поліції на федеральному, штатному та муніципальному рівнях користуватися програмою eTrace, доступною

іспанською мовою. Однак у результаті рішення адміністрації Пенья Ньето централізувати питання безпеки в рамках SEGOB, програма eTrase стала недоступною для поліцейських підрозділів по всій країні. Як наслідок, вдалося відстежити меншу кількість вилученої зброї, а співпраця зі Сполученими Штатами щодо зменшення незаконного обігу зброї зменшилася.

На жаль, одна спільна двостороння ініціатива з протидії торгівлі зброєю в Мексиці - Міжвідомча координаційна група з питань запобігання і контролю за торгівлею вогнепальною зброєю, боєприпасами і вибуховими речовинами - втратила темпи. В рамках GC-Armas від 70 до 100 американських і мексиканських чиновників обмінювалися інформацією про методи і тенденції контрабанди зброї, а також про поточні розслідування. Зустрічі групи були призупинені між 2012 і 2015 роками. Хоча співпраця GC-Armas відновилася у 2016 році, інтенсивність американо-мексиканської співпраці зменшилася. [26 с.11]

Глибину американо-мексиканської військово-стратегічної співпраці можна проілюструвати за допомогою різних статистичних даних. Хоча точні цифри щодо багатьох аспектів цих відносин є конфіденційними або засекреченими через їх стратегічний характер, деякі представники громадськості можуть дати уявлення про масштаби цієї співпраці.

Ключовим аспектом американсько-мексиканської військової співпраці є підготовка мексиканських військовослужбовців у США. За даними Моніторингу сприяння безпеці, у 2019 році приблизно 275 мексиканських військовослужбовців пройшли підготовку в США за програмою Міжнародної військової освіти та підготовки (IMET). За останні два десятиліття ця цифра становить тисячі мексиканських офіцерів, які пройшли підготовку в США. Ці цифри свідчать про значну взаємодію між двома арміями на кадровому рівні.

Крім того, США надають значну допомогу Мексиці у сфері безпеки, зокрема в рамках Ініціативи Мерида, американо-мексиканського партнерства, започаткованого у 2008 році і спрямованого на боротьбу з організованою злочинністю та зміцнення верховенства права. За даними Дослідницької служби Конгресу США, станом на 2020 рік Конгрес США виділив майже 3 мільярди доларів на реалізацію Ініціативи Мерида. Це фінансування сприяло наданню техніки, навчанню та розбудові потенціалу мексиканських правоохоронних і судових установ.

Щоб краще проілюструвати військово-стратегічну співпрацю між США і Мексикою, корисно розглянути конкретні випадки, які висвітлюють ці взаємовідносини.

Один з яскравих прикладів такої співпраці стався після руйнівних землетрусів, що сталися в Мексиці у вересні 1985 року. Американські військові відіграли критично важливу роль у ліквідації наслідків землетрусу, надавши вкрай необхідну допомогу та персонал. Незважаючи на традиційно обережний підхід до військової присутності США на мексиканській землі, мексиканський уряд привітав цю допомогу, що стало важливим моментом співпраці під час кризи.

Іншим прикладом може слугувати боротьба з організаціями наркоторгівлі, що триває. У 2016 році в ході спільної операції американської та мексиканської влади було затримано сумнозвісного наркобарона Хоакіна "Ель Чапо" Гусмана, який втік з мексиканської в'язниці рік до того.

Сполучені Штати також підтримали участь Мексики в миротворчих місіях ООН, що стало значним зрушенням у зовнішній політиці Мексики. Один з перших прикладів цього був у 2015 році, коли Мексика направила свій військовий контингент до миротворчої місії ООН у Лівані, що стало можливим частково завдяки підтримці з боку США.

Ще одним важливим прикладом співпраці є справа про наркотунель у Тіхуані 2010 року. Ця операція призвела до виявлення складного транскордонного тунелю, який використовувався для контрабанди наркотиків. Ця спільна операція американської та мексиканської влади призвела до вилучення великої кількості наркотиків та кількох арештів.

У 2020 році, під час пандемії COVID-19, американські військові надали підтримку своїм мексиканським колегам у боротьбі з вірусом. Це включало обмін передовим досвідом і надання медичних засобів, демонструючи, як військова співпраця виходить за межі традиційних питань безпеки.

Ці випадки представляють деякі з різноманітних форм американо-мексиканської військово-стратегічної співпраці. Вони демонструють, що, незважаючи на історичну чутливість, обидві країни визнають цінність співпраці у вирішенні спільних викликів, і відносини продовжують розвиватись у відповідь на мінливі обставини.

Військово-стратегічна співпраця між Сполученими Штатами і Мексикою за останні три десятиліття еволюціонувала у бік дедалі більшого співробітництва і взаємовигідних відносин. Незважаючи на історичну чутливість і розбіжності у сприйнятті безпеки, що зумовлені прихильністю Мексики до зовнішньої політики неутручання і наголосом на національному суверенітеті, спостерігається тенденція до постійного поглиблення військово-стратегічних зв'язків. США і Мексика створили партнерство, яке характеризується посиленням діалогом, спільними оборонними інтересами і скоординованими зусиллями в критично важливих сферах. Цю тенденцію підкреслює

підвищений рівень взаємодії між військовослужбовцями в рамках освітніх і тренувальних програм, що сприяє зміцненню взаєморозуміння і довіри. Сплеск обміну розвідданими і співробітництва в галузі оборонних технологій, незважаючи на його суперечливі наслідки, ще більше зміцнив ці відносини.

Зокрема, спільні зусилля у боротьбі з організованою злочинністю продемонстрували ефективність і потенціал американо-мексиканської військово-стратегічної співпраці. Такі ініціативи, як Ініціатива Мерида, відіграли важливу роль у забезпеченні цих скоординованих зусиль. Так само підтримка США участі Мексики в миротворчих місіях ООН стала помітним зрушенням у традиційно неутручальницькій позиції Мексики, що свідчить про еволюцію оборонної динаміки.

З іншого боку, проблеми залишаються. Занепокоєння, пов'язані з національним суверенітетом і потенційним зловживанням оборонними технологіями, залишаються, час від часу спричиняючи дипломатичну напруженість. Проте обидві країни демонструють готовність долати ці виклики задля досягнення спільних інтересів безпеки.

Дивлячись у майбутнє, потенціал для подальшого поглиблення цієї співпраці є значним. Оскільки глобальні загрози безпеці стають все більш складними і взаємопов'язаними, військово-стратегічні відносини між США і Мексикою, ймовірно, будуть продовжувати адаптуватися і зміцнюватися. Постійна налаштованість на діалог, повага до суверенітету і зосередженість на спільних інтересах матимуть вирішальне значення для формування майбутньої траєкторії цього партнерства.

На завершення слід зазначити, що хоча військово-стратегічна співпраця між США і Мексикою стикається з викликами, загальна тенденція є позитивною. Перехід від історично обережних відносин до більш тісної співпраці свідчить про взаємне визнання спільних викликів безпеці і цінності спільної роботи над їх подоланням. Ці відносини, незважаючи на їхню складність, свідчать про трансформаційну силу співпраці, підкреслюючи потенціал для подальшого зростання і поглиблення цих зв'язків у наступні роки.

Висновок

Отже, розділ "Проблеми політичних і військово-стратегічних відносин між США та Мексикою" висвітлює комплексні аспекти, що впливають на взаємовідносини між цими двома країнами. Перший підрозділ, присвячений правовим засадам двосторонніх відносин, підкреслює трансформацію американо-мексиканських стосунків через укладення договорів та угод, що створили ландшафт взаємних відносин, співпраці та спільних викликів між обома країнами. Ці правові документи свідчать про наявність постійного

діалогу, переговорів та співпраці для ефективного управління різноманітними сферами політики.

У другому підрозділі, який розглядає проблеми політичного діалогу, акцентується на складній взаємодії між США та Мексикою щодо торгівлі, імміграції, безпеки кордонів та екологічних питань. Незважаючи на ці виклики, політичний діалог продовжує розвиватися в позитивному напрямку, вказуючи на бажання до вирішення конфліктів. Високорівневі зустрічі, дипломатичні переговори та координація політики виступають механізмами розв'язання проблем та формування стратегії відносин між двома країнами.

Третій підрозділ, що аналізує військово-стратегічне співробітництво, відзначає поступове зміцнення співпраці між США та Мексикою у цій сфері. Незважаючи на історичні прецеденти та відмінності у сприйнятті безпеки, спостерігається зростаючий діалог, спільні оборонні інтереси та координовані зусилля в критичних сферах. Ініціативи у боротьбі з організованою злочинністю та підтримка участі Мексики в миротворчих місіях ООН вказують на ефективність такого співробітництва.

Загалом, спостерігається позитивна тенденція до покращення відносин між США та Мексикою, незважаючи на існуючі виклики. Наголос на діалозі, повазі до суверенітету та спільних інтересах визначає подальшу траєкторію розвитку цього партнерства. Ураховуючи глобальні виклики безпеки, очікується, що відносини між США та Мексикою продовжать адаптуватися та зміцнюватися у майбутньому.

Розділ 2 Американсько-мексиканське економічне співробітництво

2.1 Взаємозалежність економік США та Мексики: виклики та можливості

Економічні відносини між США та Мексикою, що характеризуються широкими торговельними зв'язками, інвестиційними потоками та інтегрованими виробничими ланцюгами, відображають високий рівень взаємозалежності. Ця взаємопов'язаність зумовлена географічною близькістю, історичними зв'язками та політичними рішеннями останніх десятиліть. З часом економіки двох країн стали більш взаємопов'язаними, створивши складний і взаємовигідний економічний ландшафт.

Американсько-мексиканська торгівля демонструє експоненціальне зростання, і, за даними Бюро перепису населення США, у 2019 році Мексика стала найбільшим торговельним партнером США. У 2020 році загальний товарообіг між двома країнами склав приблизно 538 мільярдів доларів, охоплюючи широкий спектр товарів від автомобілів і техніки до сільськогосподарської продукції. Ці торговельні відносини підтримують мільйони робочих місць в

обох країнах. За оцінками Торгово-промислової палати США, торгівля з Мексикою підтримує майже 5 мільйонів робочих місць у США, а за оцінками Міністерства економіки Мексики, американські компанії працевлаштовують майже 1,2 мільйона людей у Мексиці. [22 с.8]

Інвестиційні потоки також посилили взаємозалежність. За даними Бюро економічного аналізу США, прямі іноземні інвестиції (ПІІ) США в Мексику у 2019 році склали понад 100 мільярдів доларів, що становить близько 40% усіх ПІІ в Мексиці. Ці інвестиції охоплюють різні сектори, зокрема виробництво, гірничодобувну промисловість та фінансові послуги. І навпаки, мексиканські інвестиції в США зростають: у 2019 році мексиканські ПІІ в США склали понад 18 мільярдів доларів. [29 с.2]

Ще одним важливим аспектом економічної взаємозалежності США та Мексики є інтеграція виробничих ланцюгів, особливо в таких секторах, як автомобілебудування, електроніка та аерокосмічна промисловість. Багато продуктів не просто виробляються в одній країні, а виробляються за її межами, створюючи складну мережу транскордонного виробництва. Наприклад, Комісія з міжнародної торгівлі США зазначає, що близько 40% американського імпорту з Мексики має американське походження, що підкреслює глибоку взаємозалежність двох економік.

Однак ця взаємозалежність створює і певні виклики. Будь-які економічні потрясіння або політичні зміни в одній країні можуть мати значний вплив на іншу. Наприклад, економічна рецесія в США у 2008-2009 роках призвела до значного зниження попиту на мексиканські товари в США, що вплинуло на мексиканську економіку. Аналогічно, зміни в політиці, такі як тарифи або зміни в імміграційній політиці, можуть мати хвильовий ефект на транскордонну торгівлю та інвестиційні потоки.

Тенденція, коли мексиканські робітники, які працюють у США, надсилають гроші на батьківщину, ще раз ілюструє взаємозалежність двох економік. Ці фінансові потоки, які відомі як грошові перекази, слугують значним джерелом іноземних доходів для Мексики і відіграють критично важливу роль в її економіці.

За даними Банку Мексики, грошові перекази зі США до Мексики у 2018 році склали майже 35 мільярд доларів, що на 11% більше, ніж у попередньому році. [17] Ця цифра перевищує доходи країни від інших ключових секторів, включаючи експорт нафти та туризм, що підкреслює економічну важливість грошових переказів.

Ці перекази безпосередньо впливають на засоби до існування мільйонів сімей у Мексиці. Вони часто використовуються для покриття основних витрат, таких

як їжа та житло, охорона здоров'я, освіта, а в деяких випадках - для започаткування малого бізнесу. По суті, грошові перекази допомагають знизити рівень бідності, стимулюють споживання і сприяють місцевому економічному розвитку, особливо в бідних регіонах Мексики.

Крім того, потік грошових переказів також має ширші макроекономічні наслідки. Вони забезпечують стабільне і надійне джерело іноземної валюти, підтримують платіжний баланс і допомагають стабілізувати економіку в періоди економічних потрясінь або фінансових криз.

Однак залежність від грошових переказів створює і певні проблеми. Наприклад, коливання в економіці США або зміни в американській імміграційній політиці можуть суттєво вплинути на потік грошових переказів до Мексики. Це було особливо помітно під час фінансової кризи 2008-2009 років у США, коли, за даними Світового банку, грошові перекази до Мексики впали на 15,7%.

Крім того, хоча грошові перекази зменшують бідність і стимулюють споживання в короткостроковій перспективі, вони не обов'язково сприяють довгостроковим продуктивним інвестиціям і сталому економічному розвитку. Існує також занепокоєння щодо високої вартості переказу коштів, особливо через офіційні банківські канали, що часто змушує працівників вдаватися до неофіційних і менш безпечних методів.

Вирішення цих проблем вимагає комплексних і скоординованих політичних підходів в обох країнах. Це включає заходи, спрямовані на сприяння легальній міграції, захист прав трудових мігрантів, зниження вартості переказу коштів і сприяння продуктивному використанню грошових переказів для сталого розвитку.

Таким чином, грошові перекази мексиканських робітників у США є важливим аспектом економічної взаємозалежності між США та Мексикою. Хоча вони надають суттєву підтримку мільйонам сімей і сприяють розвитку економіки Мексики, вони також тягнуть за собою певні виклики. Тим не менш, стійкість і зростання грошових переказів в останні роки підкреслюють міцність зв'язків, що пов'язують економіку і суспільство США і Мексики. За належних політичних заходів грошові перекази можуть слугувати потужним інструментом подолання бідності та економічного розвитку, ще більше зміцнюючи взаємозв'язок між двома країнами.

Перша складова енергетичної взаємозалежності США та Мексики полягає у значній ролі Мексики як постачальника сировини до США. Незважаючи на різке зростання внутрішнього видобутку, США все ще покладаються на зовнішні джерела для задоволення своїх енергетичних потреб, і Мексика

постійно входить до числа найбільших постачальників. За даними Управління енергетичної інформації США (EIA), у 2020 році Мексика була четвертим найбільшим постачальником сирої нафти до США. Така динаміка є не просто економічною вигодою для обох країн; це питання стратегічної важливості для енергетичної безпеки США. Мексиканська державна нафтова компанія *Petróleos Mexicanos (Pemex)* є основним гравцем у цьому обміні, і експорт до США формує значну частину її доходів. [29 с.13]

З іншого боку цих взаємозалежних відносин, США зарекомендували себе як важливий постачальник нафтопродуктів і природного газу до Мексики. Після лібералізації енергетичного сектору Мексики в 2013 році американський експорт цих товарів помітно зріс. До 2020 року США стали найбільшим іноземним постачальником природного газу до Мексики, а трубопроводи ефективно транспортують ресурс з Техасу до різних регіонів Мексики. Таке постачання не лише задовольняє зростаючі потреби Мексики в енергії, але й сприяє її переходу на більш чисті джерела енергії, враховуючи нижчу углекислотність природного газу порівняно з іншими викопними видами палива. [29 с.4]

Крім того, американський експорт нафтопродуктів до Мексики, зокрема бензину, дизельного палива та авіаційного керосину, має тенденцію до зростання. Зростання попиту в Мексиці та обмеженість нафтопереробних потужностей *Pemex* є основними рушійними силами цієї тенденції. Згідно зі звітами EIA за 2020 рік, майже 71% автомобільного бензину в Мексиці було імпортовано, причому більша його частина надходила зі США. Така значна залежність від імпорту спонукала мексиканський уряд до нещодавніх зусиль, спрямованих на збільшення внутрішніх нафтопереробних потужностей, таких як будівництво нафтопереробного заводу *Dos Bocas* в Табаско. Незважаючи на переваги такої енергетичної взаємозалежності, потенційні виклики залишаються, зокрема, вразливість до волатильності цін на енергоносії, перебоїв у виробництві та змін у політиці. Наприклад, нинішня адміністрація Мексики прагне відновити державний контроль над енергетичним сектором, що призводить до невизначеності для американських інвесторів. Крім того, перехід на відновлювані джерела енергії та цілі зі скорочення викидів вуглецю можуть суттєво змінити енергетичну динаміку між двома країнами в майбутньому. Тому управління цією енергетичною взаємозалежністю вимагає збалансованого, орієнтованого на майбутнє підходу, який зважає негайні економічні вигоди та довгострокову стійкість і стабільність сектору. [22 с.10]

Взаємозалежність між економіками США та Мексики, хоча й приносить численні переваги, водночас створює певні виклики та можливості. Давайте розглянемо ці аспекти більш детально.

По-перше, розглянемо потенційні ризики, пов'язані з цим глибоко вкоріненим економічним партнерством. Сама природа взаємозалежності передбачає, що економічні негаразди в одній країні можуть перекинутися на іншу. Яскравим прикладом стала фінансова криза 2008 року. Коли фінансові ринки США обвалилися, економічна інфекція швидко поширилася на Мексику через їхні переплетені економіки. Мексиканський експорт до США різко впав, оскільки американський споживчий попит різко скоротився. І навпаки, політичні заходи в одній країні можуть впливати на іншу. Наприклад, зміни в імміграційній політиці США можуть вплинути на потік грошових переказів від мексиканських робітників у США їхнім сім'ям на батьківщину, які є ключовим джерелом доходу для багатьох мексиканських домогосподарств і значним внеском у ВВП Мексики.

По-друге, розбіжності щодо торговельної політики можуть загострити відносини. Переговори про заміну НАФТА на ЮСМКА були напруженими і тривалими, що відображало розбіжності в пріоритетах і підходах. Балансування різноманітних інтересів у таких секторах, як автомобілебудування, сільське господарство та цифрова торгівля, було непростим завданням, демонструючи складність управління економічною взаємозалежністю.

По-третє, ще одним викликом є перебої на ринку праці. У той час як вільний рух товарів і капіталу в основному прийнятний, рух людей, особливо некваліфікованої робочої сили, є більш спірним питанням. Різниця в оплаті праці та економічних можливостях спричинила значну міграцію з Мексики до США, що призвело до дебатів про імміграційну політику США і вплинуло на галузі, залежні від цієї робочої сили.

З іншого боку, економічна взаємозалежність також відкриває унікальні можливості. Взаємопов'язані ланцюги поставок між США та Мексикою, особливо у виробничому секторі, надають компаніям можливість оптимізувати виробничі процеси та зменшити витрати. Такі компанії, як Ford і General Motors, вже давно отримують вигоду від виробництва компонентів у Мексиці, де вартість робочої сили нижча, а потім збирають їх у США. Ця взаємозалежність дозволяє створити більш конкурентоспроможну автомобільну промисловість, що може стимулювати інновації та ефективність.

Більше того, ця взаємозалежність може сприяти спільному підходу до вирішення спільних проблем. Наприклад, зміна клімату - це проблема, що не має кордонів і впливає на обидві країни. Узгоджуючи свою енергетичну політику та інвестиції, США і Мексика можуть сприяти переходу до сталого і стійкого енергетичного майбутнього. Як найбільший іноземний постачальник

природного газу до Мексики, США можуть відігравати ключову роль у переході Мексики на більш чисті джерела енергії.

Зрештою, міцні економічні зв'язки можуть стати основою для посилення дипломатичних і культурних відносин, сприяючи взаєморозумінню і співпраці в інших сферах. Широкі торговельні відносини можуть слугувати мостом для діалогу з цілої низки питань, від безпеки кордонів до прав людини, сприяючи загальній стабільності та процвітанню регіону.

Глибина і масштаби економічної взаємозалежності між США і Мексикою відображені в численних статистичних даних, що представляють собою гобелен викликів і можливостей, які проявляються у відчутних формах.

Почнемо з викликів, одним з найважливіших аспектів яких є потенціал економічного зараження. Це яскраво продемонструвала фінансова криза 2008 року. За даними Світового банку, ВВП Мексики скоротився на 5,3% у 2009 році, що значно перевищує середній показник падіння в Латинській Америці та Карибському басейні (1,7%). Цей спад був тісно пов'язаний з різким падінням споживчого попиту в США, що вплинуло на мексиканський експорт. Бюро перепису населення США повідомляє, що американський імпорт з Мексики впав з 215,9 мільярдів доларів у 2008 році до 177,4 мільярдів доларів у 2009 році, що відображає серйозність цього впливу.

Крім того, розрив у заробітній платі між США та Мексикою є постійною проблемою. Згідно зі звітом Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) за 2020 рік, середня заробітна плата в США більш ніж у п'ять разів вища, ніж у Мексиці. Ця значна різниця стимулює міграцію з Мексики до США, часто призводячи до "відтоку мізків" у Мексиці та сприяючи дебатам щодо імміграційної політики в США.

Незважаючи на ці виклики, статистика також підкреслює значні можливості, що випливають з економічної взаємозалежності. За останні десятиліття товарообіг між двома країнами різко зріс. Дані Бюро перепису населення США показують, що у 2019 році Мексика випередила Китай і Канаду, ставши найбільшим торговельним партнером США із загальним обсягом торгівлі у 614,5 мільярдів доларів. Ці жваві торговельні відносини підкреслюють спільні економічні інтереси та потенціал для взаємної економічної вигоди.

Взаємопов'язані ланцюги поставок відкривають ще одну можливість. Згідно зі звітом Дослідницької служби Конгресу США за 2019 рік, близько 40% американського імпорту з Мексики має мексиканське походження, що свідчить про глибоку інтеграцію виробничих процесів через кордон. Цей взаємозв'язок створює основу для зниження витрат, підвищення продуктивності та стійкості до глобальних потрясінь.

Заглиблюючись у хитросплетіння американо-мексиканських відносин, ми бачимо, що їхні економіки демонструють глибокий рівень взаємозалежності. Це переплетення стало ключовою особливістю двосторонніх зв'язків, а також центральним компонентом їхніх внутрішніх економічних ландшафтів. Економічне партнерство між двома країнами характеризується обміном товарами, послугами, інвестиціями і навіть робочою силою, що створює складне полотно взаємної довіри. Однак у сучасному глобалізованому світі таку взаємозалежність слід розглядати не як вразливість, а радше як силу, що може сприяти зростанню, стійкості та процвітанню.

З макроекономічної точки зору, взаємозалежність пропонує безліч переваг, які потенційно можуть переважати над витратами. Однією з головних переваг є підвищення економічної ефективності. Залучаючись до торгівлі та інвестицій на основі своїх порівняльних переваг, США та Мексика можуть більш ефективно розподіляти свої ресурси, підвищуючи продуктивність та добробут. Наприклад, експорт сирової нафти з Мексики до США дозволяє максимально ефективно використовувати багаті запаси нафти в Мексиці та можливості нафтопереробки в США. Аналогічно, американський експорт нафтопродуктів і природного газу до Мексики дозволяє Мексиці задовольняти зростаючий попит на енергоносії та переходити на більш чисті джерела енергії.

Більше того, взаємозалежність сприяє економічній стабільності та стійкості. Оскільки економіки США і Мексики тісно пов'язані, вони можуть ділити ризики і пом'якшувати економічні потрясіння. Наприклад, під час фінансової кризи 2008 року, незважаючи на початковий вплив, взаємозалежність економік США та Мексики сприяла синхронізованому відновленню. Крім того, взаємозалежність може також сприяти економічним інноваціям і технологічному прогресу. Залучаючи американські інвестиції в такі сектори, як автомобілебудування та відновлювана енергетика, Мексика змогла посилити свій промисловий потенціал і технологічні ноу-хау.

З точки зору США, економічна взаємозалежність з Мексикою була значною мірою вигідною. Вона дозволила отримати доступ до великого і зростаючого ринку, сприяла створенню економічно ефективних ланцюгів поставок і забезпечила джерело робочої сили, як кваліфікованої, так і некваліфікованої. Грошові перекази мексиканських робітників у США своїм сім'ям на батьківщину також сприяли економічному розвитку Мексики, опосередковано підтримуючи стабільність і безпеку південного кордону США.

Однак економічна взаємозалежність США і Мексики не позбавлена викликів і потенційних пасток. Вона вимагає ефективного вирішення торговельних суперечок, координації економічної політики та балансу економічних вигод. Вона також вимагає уваги до соціальних наслідків, таких як вплив на

зайнятість і розподіл доходів. Втім, ці виклики не підривають цінність взаємозалежності, а навпаки, підкреслюють необхідність комплексних і перспективних економічних стратегій.

Отже, економічна взаємозалежність США і Мексики, зумовлена їхньою географічною близькістю та спільними економічними інтересами, виявилася важливою основою їхніх двосторонніх відносин. Хоча вона створила певні складнощі і виклики, вона також принесла величезні переваги, сприяючи економічному зростанню і розвитку обох країн. Ключ до використання цієї взаємозалежності полягає у підтримці відкритого діалогу, сприянні взаєморозумінню та пошуку спільних рішень спільних викликів. У той час як ми орієнтуємося у все більш взаємопов'язаній глобальній економіці, економічна взаємозалежність США та Мексики пропонує цінні уроки та ідеї для посилення міжнародного економічного співробітництва та побудови процвітаючого і сталого майбутнього.

2.2 Північноамериканська зона вільної торгівлі (НАФТА)

Серед передумов створення НАФТА слід зазначити інтеграційні процеси у Латинській Америці. 80-90-ті роки ХХ століття ознаменувалися змінами у всій системі міжнародних відносин. Перемога США у холодній війні свідчила про перемогу ліберально-демократичних цінностей, що у свою чергу мало призвести до розвитку та зміцнення єдиного вільного світового ринку. Однак схильність країн, що розвиваються, до об'єднання в регіональні союзи і угруповання ставила під питання незаперечну могутність Штатів. Говорячи про Латинську Америку, варто згадати появу таких інтеграційних об'єднань як, наприклад, «Латиноамериканська асоціація інтеграції» (1980), «КАРИКОМ» (1973) та «МЕРКОСУР» (1991). Головною метою створення цих об'єднань було зниження залежності країн-членів від колишніх метрополій шляхом створення сильних регіональних спілок. Також, через високу залежність економік країн південноамериканського континенту від коливань на світовому ринку, а зокрема від США, латиноамериканські країни були націлені створити відносно незалежні економічні угруповання. Що стосується Мексики, досить згадати економічний спад у США в 2001-2002 роках, як вже зазначалося, економіка Мексики була прив'язана до економіки США. Тоді приріст ВВП Мексики досяг майже нульового рівня, а показники на душу населення склали (-1,3%) і (-0,5%).^[7 с.616] Не дивно, що в другій половині ХХ століття в Латинській Америці стали активно розвиватися інтеграційні угруповання.

США, у свою чергу, після закінчення холодної війни закріпили за собою статус лідируючої світової держави, однак, беручи до уваги регіоналізм, що посилюється, були змушені шукати нових союзників для просування ліберальної політики в міжнародній торгівлі. Мексика розцінювалася

Штатами, як нестійка, слабка держава, інтересами якої можна було знехтувати в ім'я просування власних інтересів у регіоні, проте привабливість ресурсів країни не дозволяла Штатам не розглядати Мексику як потенційного партнера.

Говорячи про причини зацікавленості Мексики у розширенні економічних зв'язків із США, варто сказати, що охоплена на той момент глибокою фінансовою кризою Мексика була орієнтована на допомогу північного сусіда. Підтвердження цього факту можна знайти в словах новообраного в 1988 році президента Мексики Карлоса Салінаса де Гортарі, який стверджував, що такі нагальні питання політики, як погашення зовнішнього боргу, вирішення міграційних питань, зниження рівня безробіття та боротьба з наркобізнесом можуть бути вирішені засобами розвитку співробітництва зі США.

Другою передумовою було те, що після Другої світової війни все більшу популярність у США набувають ідеї про необхідність поширення американської культури як зразка кращого життя. Неважко здогадатися, що ця політика була орієнтована насамперед на посилення впливу США у світі, що сприяло б просуванню національних інтересів Штатів. Так, США доклали чимало зусиль для підготовки сприятливого культурно-ідеологічного клімату в Латинській Америці, а зокрема в Мексиці.

Важливо підкреслити, що запропоновані США програми з міжнародного співробітництва головним чином були розраховані на те, що після їх закінчення іноземці поділяться отриманими знаннями та враженнями про розвинену та прогресивну Америку зі співвітчизниками, що поступово створить сприятливий образ США в інших країнах. Крім того, було розроблено спеціальну освітню програму з обміну студентами між США та країнами Латинської Америки. Так, слід зазначити, що склад політичної еліти в період ліберальних реформ правління С. Гортарі (1988-1994) був «вирощений» на основі культурно-ідеологічної бази США: сам президент Гортарі закінчив Гарвардський інститут держуправління; Е. Бланко, який брав активну участь у переговорах про створення НАФТА був випускником університету Чикаго. Так, можна зробити висновок, що здобувши економіко-політичну освіту в США і маючи за спиною досвід проживання в Штатах, політичний блок кінця 1980-х початку 1990-х був більш прихильно налаштований на співпрацю з північним сусідом, ніж раніше, і сприяв створенню сприятливого ґрунту для початку переговорів щодо створення зони вільної торгівлі. [4 с.67]

Третьою причиною було Мексиканське лобі. Мексиканське лобі розцінюється експертами, як одне з найвпливовіших у США. На сьогоднішній день Мексика займає п'яте місце в рейтингу латиноамериканських країн, які мають певний вплив на США шляхом лобіювання власних національних інтересів через фінансування етнічних діаспор.

Отже, беручи до уваги складне фінансове становище в Мексиці, її зацікавленість, а точніше необхідність у співпраці з впливовим сусідом, а також не забуваючи складу політичної еліти, який здобув економічну освіту в Штатах, варто сказати, що проект створення НАФТА був зустрітий радше прихильно.

Так, можна зробити висновок, що комбінація з державної політики, орієнтованої на співпрацю зі США, лобювання з боку впливової мексиканської діаспори та зацікавленість бізнесу в ринках збуту в кінцевому результаті призвели до підписання угоди між США, Канадою та Мексикою.

Отже, враховуючи, що неоліберальні реформи, проведені раніше в Мексиці за сприяння США, можна стверджувати, що на початок 1990-х років Мексика розцінювалася Штатами як країна, що найбільше відповідає вищезгаданим критеріям. Більше того, угода з Мексикою розглядалася Штатами як проміжний крок на шляху до розширення зв'язків із країнами Латинської Америки. Мексиканський уряд, у свою чергу, спираючись на вдалий досвід Канади, висловив зацікавленість у співпраці з Вашингтоном.

Починаючи з 1991 року за допомогою тривалих переговорів між США, Канадою та Мексикою було укладено угоду НАФТА, що набула чинності 1994 року. Однак, не можна не відзначити, що в ході обговорень проекту між сторонами виникла низка суперечностей, для вирішення яких країнам необхідно було піти на значні поступки. Тут у першу чергу йдеться про такі сфери як сільське господарство, енергетика, а також машинобудування та текстильна промисловість. Одним із ключових питань на порядку денному для Мексики стало отримання мексиканськими робітниками вільного доступу в США, на що була отримана відповідь, що в рамках НАФТА питання міграції та захисту навколишнього середовища не розглядаються, оскільки належить до внутрішньої юрисдикції країн. Однак очевидним стає той факт, що країни не могли залишити поза увагою такі нагальні проблеми, що вилилося в підписання у 1993 році додаткових угод, орієнтованих на захист упав трудящих та охорону навколишнього середовища.

Самі Штати ж наполягали на усуненні будь-яких бар'єрів у торговельно-економічних взаєминах у рамках угоди: річ у тому, що нафтовидобувна галузь, залізниця, енергетика, а також експлуатація корисних копалин – ключові галузі для мексиканської економіки – є власністю держави. Звісно, суперечить факту регулярних поставок енергетичних ресурсів країнам-членам угоди.

Однак не можна забувати і той факт, що як переговори за умовами угоди, так і сама угода мали досить асиметричний характер, де Мексика займала положення периферійної держави, яка змушена дотримуватися умов більш впливових північних сусідів в особі США та Канади. Так, уряду Мексики

довелося піти на поступки: країни-партнери з НАФТА отримали право відкривати філії своїх компаній на мексиканській території, іноземні інвестори отримали доступ до нафтохімічної промисловості, а також Мексика сприяла підвищенню ступеня відкритості діяльності державної нафтової компанії ПЕМЕКС та Федеральної комісії з енергетики.

Незважаючи на те, що США були головним «локомотивом» у НАФТА, угода про створення зони вільної торгівлі зустрічалася не всіма позитивно. Так, наприклад, песимістично були налаштовані представники американських профспілок, які були серйозно стурбовані майбутнім впливом дешевої мексиканської робочої сили в країну, що негайно, на їхню думку, спричинило б зниження зарплат населення. Крім того, у зв'язку з більш вигідними умовами виробництва в Мексиці для американських компаній, що прагнуть скоротити виробничі витрати, не дивним ставав і факт перенесення заводів на територію південного сусіда, що призвело б до підвищення безробіття серед американців.

Так, можна зробити висновок, що процес створення НАФТА носив дуже суперечливий характер, зумовлений як розбіжностями між країнами-учасницями щодо деяких спірних моментів співробітництва, так протиріччями всередині самих держав, що пояснюється різним ставленням населення до угоди. Однак, незважаючи на всі труднощі та протиріччя, у 1994 році країнам вдалося досягти консенсусу, і угода набула чинності.

Можна сказати, що НАФТА ознаменувала новий етап у взаємовідносинах між США, Канадою та Мексикою – створення найбільшого у світі ринку. Через взаємозалежність країн і неможливість процвітання економіки ізольовано, країни були змушені піти на вагомі поступки, і в результаті досягли консенсусу, де кожна мала свої переваги. Для Мексики, що пройшов нелегкий шлях від політики ізоляціонізму до лібералізації ринку, підписання угоди означало, не тільки розвиток торгових зв'язків з північними сусідами, а й досягнення нових позицій на світовій арені, що виявилось в подальшій участі країни у ключових міжнародних організаціях - СОТ, МВФ, АПЕК, і навіть ЮНКТАД. Важливо підкреслити, що заради переваг від співпраці з північним сусідом – нові технології, інвестиції, а головне доступ на великий американський ринок – політичний блок на чолі з мексиканським президентом С. Гортарі, а потім і його приймач президент Е. Седіло (1994-2000), був готовий поступитися принципами недовіри та ізоляціонізму щодо Вашингтона, що історично склалися, що стало причиною розколу мексиканського суспільства на прихильників і противників НАФТА.

Однак не можна забувати і про успіхи Мексики, досягнуті в рамках торгової угоди: у 2010 році в Мексиці було зафіксовано найбільший приріст обсягів зовнішньої торгівлі зі Штатами, який склав 28,6%, загальний обсяг склав 383

млрд дол., а якщо звернутися до статистики, можна простежити помітне зростання ВВП Мексики в 1995-2016 роках з 286,2 млрд дол. до 1,261 трлн дол.[8 с.124] Крім того, країна знизилась інфляцію, збільшила обсяг іноземних інвестицій, а також зменшила зовнішній борг. США ж успішно завершили перший етап на шляху до створення зони вільної торгівлі Америк. Так, підписання угоди з Мексикою можна розцінювати як значний крок у напрямі посилення позицій Штатів по всьому Латиноамериканському континенті.

Отже, як уже згадувалося вище, НАФТА розцінювалося її творцями як масштабний економіко-політичний проект, який мав лягти в основу подальшої інтеграції Америк та створення найбільшої у світі ЗВТ(Зона вільної торгівлі) між північчю та півднем у західній півкулі. Кожна країна бачила в ньому нові вигоди та переваги для власного розвитку. США, головним чином, були націлені знизити наростаючу зовнішню конкуренцію в регіоні, убезпечивши цим латиноамериканські країни, зокрема Мексику, від співпраці з ЄС та Азією. Передбачалося, що тісніша співпраця з північним сусідом дозволить Мексиці за рахунок виходу на великий іноземний ринок збільшити експорт та валютні накопичення, а також отримати об'ємні іноземні інвестиції, що в перспективі забезпечить країні стабільне економічне зростання. Як було розглянуто вище, частково надії виправдалися: Мексика і справді отримала об'ємну «допомогу» від США.

Справа в тому, що очевидна асиметричність у торговельно-економічних відносинах із очевидною перевагою США ще більше посилила залежне становище Мексики від північного сусіда: сьогодні частка американського та канадського експорту перевищує 80%, а частка імпорту – 70%. Крім того, іноземні компанії все частіше витісняють національні з провідних галузей економіки: тут йдеться насамперед про обробну промисловість (24% ВВП Мексики). Активна діяльність магіладорас стала причиною зростання імпорту проміжної продукції, на які орієнтовано близько 78% всіх закупівель. [3 с.41] Так, із вступом до НАФТУ Мексика значною мірою стала більш залежною від США. Крім того, вступ до НАФТА сильно вплинув на активізацію імміграційних процесів, що буде більш детально розглянуто нижче. Із країни на заробітки до США виїжджало величезна кількість мексиканців, а національна промисловість прибувала в якомусь застої та розвивалася дуже повільно. [1 с.7] "Економіка Мексики зараз розвивається значно повільніше порівняно зі своїм історичним максимумом" - стверджує експерт ЕКЛАК К. Морено-Брід. Незважаючи на всі недоліки проекту для Мексики, країна значною мірою залежить від США і тому не може відмовитися від більш тісної співпраці. Крім того, американський ринок є головним торговим орієнтиром для Мексики, що все ж таки має певні плюси для розвитку країни. Звичайно, асиметричність взаємин позначається на Мексиці, проте не можна забувати і

той факт, що саме завдяки адаптації неоліберальної моделі країна зробила значний ривок у розвитку і почала претендувати на значно високе становище на міжнародній арені.

Що ж до США, безумовно, можна говорити про найбільш вигідне та привілейоване становище даної країни щодо угоди НАФТА: Штати отримали доступ до найбагатших ресурсів Мексики, скоротили виробничі витрати при перенесенні виробництва на територію південного сусіда, значно виграли від створення макіладорас. Суперечливим моментом залишається питання імміграції, яке має, як переваги – приплив дешевої робочої сили та підживлення робочих ресурсів США; так і недоліки – підпільна економіка та зниження рівня зарплати американців. Крім того, головним питанням залишається приплив нелегальних мігрантів, який найчастіше є основою кримінальної злочинності та наркоторгівлі – факторами, що загрожують національній безпеці США.

Підсумовуючи, можна зробити висновок, що через взаємозалежність Мексики та США в економічній сфері не можна однозначно сказати, чи вдався проект НАФТА чи ні. Проте, на сьогоднішній день НАФТА є апогей американо-мексиканських відносин, що в черговий раз свідчить про взаємозалежність і водночас асиметричність відносин між даними країнами.

ЮСМКА покликано замінити НАФТА, Північноамериканську угоду про вільну торгівлю, яка діє у складі США, Канади та Мексики з 1 січня 1994 р. Протягом майже чверті століття у функціонуванні НАФТА було чимало проблем і труднощів унаслідок як протилежних бізнес-інтересів підприємств країн учасниць, так і через загальні зміни світової економічної політики глобального характеру. Предметом спору були розбіжності через торгівлю сировинними товарами та продовольством (м'ясомолочна продукція, фрукти та овочі, цукор та ін.), а також національні системи трудових відносин, транскордонна міграція робочої сили, правові аспекти інвестиційної діяльності країн-учасниць НАФТА [5 с.9]. Однак до перемоги на президентських виборах Д. Трампа жоден з учасників НАФТА (угода була безстроковою) не ставив питання про докорінний перегляд умов договору

Дональд Трамп, який почав жорстко критикувати НАФТА ще до його обрання Президентом США, називаючи «найгіршою торговою угодою в історії США» [6 с.89], після вступу на посаду в січні 2017 року перейшов до практичних дій. Він зробив перегляд цієї угоди пріоритетом зовнішньоторговельної політики США і надав йому важливе символічне значення.

Протягом перших місяців 2017 р. неодноразово звучали погрози про вихід США з НАФТА. Наприкінці квітня 2018 р. поширилась інформація про те, що Дональд Трамп вирішив не виходити з Північноамериканської угоди про зону

вільної торгівлі НАФТА, а замість цього як можна швидше завершити всі необхідні внутрішні процедури для початку переговорів про зміну умов участі США в угоді [6 с.90]. Раніше Д. Трамп мав намір вийти з НАФТА, якщо угоду не буде переукладено на вигідних для США умовах. Сама по собі загроза виходу США з НАФТА, очевидно, мала на меті чинити тиск на торгових партнерів. Крім цього, Д. Трамп, імовірно, хотів вирішити проблему, пов'язану з гальмуванням процесу щодо початку переговорів. Партнери США по НАФТА – Канада і Мексика – усвідомлювали ризики виходу з угоди для американської економіки та мали чимало важелів тиску на американську сторону для використання в переговорах по НАФТА, особливо у сфері торгівлі сільськогосподарською продукцією

Досягнення Угоди США – Мексика – Канада вітали в усіх трьох країнах-учасниках. Реакцію правлячих кіл і великого бізнесу Канади та Мексики найкраще передати словами «полегшене зітхання»: на їхню думку, вдалося не допустити розвитку подій за найгіршим сценарієм, уникнути виснажливої торгової війни з «американським колосом»[2 с.40]

Угода США – Мексика – Канада включає в себе 34 розділи (у НАФТА 1994 року їх було 22), 13 додатків і 12 двосторонніх додаткових листів із зобов'язаннями. Говорячи про відмінності між двома цими угодами, можна зазначити таке[2 с.40]:

- за наполяганням американської сторони в ЮСМКА встановлений термін його дії в 16 років з можливістю продовження. При цьому обумовлено, що через 6 років буде проведено всебічний аналіз результатів його дії (НАФТА було безстроковим);
- дві перші додаткові угоди до НАФТА (з екології та трудових відносин) тепер включені як окремі розділи до основного тексту ЮСМКА і модернізовані, а також зміцнені заходи з перевірки їх виконання;
- угода містить ряд нових розділів, що регулюють такі актуальні для XXI століття питання, як цифрова торгівля, участь малих і середніх підприємств у зовнішньоекономічній діяльності, боротьба з корупцією, макроекономічна політика і валютний курс;
- найбільш суттєві зміни і, головним чином за рахунок Мексики, відбулися в правилах північноамериканської торгівлі автомобілями та частинами для їх виробництва.

У числі основних нововведень [2 с.41]:

- збільшення за наполяганням США так званого «північноамериканського змісту» у вартості автомобілів, необхідного для їх відповідності режиму безмитного ввозу, з нинішніх 62,5 % до 75 % (США спочатку пропонували 80–

85% плюс виділення в рамках цього коридору чисто американського змісту, в сенсі «зроблено в США», у розмірі 50 %);

- вимога, щоб 40 % вартості північноамериканських автомобілів було вироблено працею робітників, які отримують погодинну зарплату в розмірі не менше 16 дол. США – захід, спрямований на те, щоб послабити конкурентну перевагу Мексики як локації з низькими ставками заробітної плати;
- вимога, щоб до 70 % сталі та алюмінію, які використовуються при виробництві автомобілів, мали північноамериканське походження;
- Канада і Мексика погодилися посилити на своїй території захист прав інтелектуальної власності. У числі найбільш важливих поступок – рішення збільшити термін патентного захисту для найсучасніших і інноваційних ліків (класу «біопрепарати») з 8 до 10 років а також продовжити термін дії авторських прав після смерті автора твору з 50 до 70 років;
- Канада і Мексика підвищили гранично дозволені максимуми онлайн-покупок для своїх фізичних і юридичних осіб, з яких не треба сплачувати митні збори (Канада – з 20 до 150 дол. США, Мексика – з 50 до 100 дол. США).

Отже, Дональд Трамп домогся свого, отримавши вигоди для ряду галузей американської промисловості і сільського господарства, продемонструвавши міжнародному співтовариству свою наполегливість у ділових переговорах. США отримали найбільшу вигоду від ЮСМКА, оскільки здійснювали ці переговори з позиції сили, в обстановці жорсткого торгу, погроз і наростаючого тиску, а менше за інших – Мексика, вимушена піти на більші, ніж Канада, поступки

Проте Канада, і Мексика теж виграли, оскільки для них в основному закінчився період економічної невизначеності і політичного протистояння з США, який тривав з моменту приходу до влади Д. Трампа та позначався скороченням інвестиційної активності. Інвестори, промисловці, експортери й імпортери набули впевненості в тому, що ті економічні правила гри, які діяли в Північній Америці протягом останньої чверті століття, будуть збережені. Заплановані зміни носять обмежений і розтягнутий у часі характер, що робить адаптацію до них не настільки обтяжливою. Двом цим країнам вдалося уникнути найгіршого варіанту – одностороннього виходу США з НАФТА, а також відвернути загрозу введення американцями 25-відсоткових імпорتنих мит на канадські і мексиканські автомобілі і запчастини.

Міжнародне значення досягнутої домовленості полягає, у наступному. Угода США – Мексика – Канада задає новий стандарт у сфері вільної торгівлі, який США, Канада і Мексика будуть застосовувати у відносинах з іншими країнами та регіонами. Можна припустити, що в ЮСМКА знайшли відображення

новаторські сюжети і варіанти їх вирішення, які поступово прокладатимуть собі дорогу і на більш широких міжнародних майданчиках.

2.3 Особливості і проблеми структури економічного співробітництва

Структура економічного співробітництва між Сполученими Штатами та Мексикою має безліч особливостей і протягом останніх десятиліть стикалася з різними викликами. Давайте заглибимося в основні елементи цієї структури співпраці.

Однією з фундаментальних характеристик американсько-мексиканських економічних відносин є їхня глибина та масштабність у різних секторах - від виробництва та сільського господарства до послуг і цифрової торгівлі. Коопераційна структура характеризується високим ступенем інтеграції та інтерактивності, ключовими рисами якої є торгівля товарами та послугами, прямі іноземні інвестиції та транскордонний розподіл продукції. [27]

Однак така широка структура співпраці створює виклики, пов'язані з балансуванням різноманітних інтересів. Різні сектори мають різні перспективи та потреби, і часто доводиться йти на компроміси. Наприклад, в той час як сектор послуг може виграти від заходів з лібералізації, деякі сільськогосподарські або виробничі сектори можуть зіткнутися з посиленням конкуренції. Ця дихотомія вимагає виваженої та делікатної політики.

Однією характеристикою економічних відносин між США та Мексикою є їхня асиметрія. Економіка США є значно більшою і більш технологічно розвиненою, ніж економіка Мексики. Ця диспропорція призвела до дисбалансу сил у структур, коли США часто мають більший вплив на визначення умов співпраці. Ця асиметрія породила численні виклики. Мексика намагалася захистити свою національну промисловість від конкуренції та домовитися про вигідні умови в торговельних угодах. З іншого боку, американський бізнес висловлював занепокоєння щодо захисту прав інтелектуальної власності в Мексиці. [30 с.11]

Також, ще однією характеристикою американо-мексиканського економічного співробітництва є його динамізм. Відносини значно еволюціонували протягом багатьох років під впливом глобальних економічних тенденцій, технологічного прогресу та політичних подій. Цей динамізм вимагає від обох країн постійної адаптації стратегій співпраці до мінливих обставин. [30 с.14]

Однак динамічний характер відносин також створює проблеми. Економічні потрясіння та політичні зміни можуть зруйнувати структуру співпраці. Наприклад, запровадження тарифів або нових правил може призвести до невизначеності та напруженості у відносинах. Управління цим динамізмом і підтримання стабільності кооперативної структури є центральним викликом.

Заглиблюючись у структуру економічного співробітництва між США та Мексикою, стає очевидним, що ці відносини є не лише багатомірними, але й багатограними з точки зору залучених суб'єктів та інструментів, що використовуються в них.

Важливою характеристикою американо-мексиканських економічних відносин є їх державно-приватний характер. Економічна співпраця передбачає не лише взаємодію між урядами, але й широку взаємодію між бізнесом, промисловістю та неурядовими організаціями обох країн. Такий багатосторонній підхід привносить різноманітність і життєздатність у структуру співробітництва. Однак це розмаїття також породжує виклики. Безліч інтересів і точок зору можуть ускладнити досягнення консенсусу. Політичні розбіжності між галузями та відмінності в пріоритетах між державним і приватним секторами можуть ускладнювати спільні зусилля. Для вирішення цієї проблеми потрібні ефективні механізми консультацій і переговорів між зацікавленими сторонами.

Особливістю економічних відносин між США та Мексикою є широке використання формальних і неформальних інструментів співпраці. До формальних інструментів належать торговельні угоди, інвестиційні договори та інституціолізовані діалоги, а до неформальних - ділові ради, галузеві асоціації та двосторонні форуми. Тим не менш, використання цих інструментів також пов'язане з певними проблемами. Складність формальних інструментів, таких як торговельні угоди, може ускладнювати їх обговорення та ефективну імплементацію. З іншого боку, ефективність неформальних інструментів може бути обмежена відсутністю у них обов'язкової сили. Досягнення балансу між формальними та неформальними інструментами є делікатним завданням.

Структура співпраці характеризується регіональною концентрацією. Економічна співпраця між США та Мексикою особливо міцна в прикордонних регіонах, де транскордонна торгівля, інвестиції та виробництво є особливо інтенсивними. Однак така регіональна концентрація може призвести до нерівностей. У той час як прикордонні регіони можуть процвітати, інші регіони можуть залишитися позаду. Такий регіональний дисбаланс може призвести до соціально-економічної нерівності та викликати невдоволення на місцях, що ставить під загрозу загальну стабільність і стійкість відносин співпраці. [30 с.27] Широке економічне співробітництво між США та Мексикою можна побачити на різних реальних прикладах, які висвітлюють нюанси обговорюваних характеристик та викликів, що виникли.

Розглянемо автомобільну промисловість, критично важливий сектор в економічних відносинах між США та Мексикою. Обидві країни мають високоінтегровану автомобільну промисловість, причому американські автовиробники покладаються на мексиканські заводи, які постачають

запчастини та збирають автомобілі. Ця взаємопов'язаність втілює широту і глибину коопераційної структури. Наприклад, General Motors, один з найбільших американських автовиробників, має кілька складальних заводів у Мексиці, інтегруючи мексиканську робочу силу та ресурси у свій виробничий ланцюжок. [27]

Однак ця інтеграція також створила певні проблеми. Коли президент Трамп погрожував тарифами на мексиканський імпорт у 2019 році, щоб чинити тиск на Мексику в питаннях імміграції, автомобільна промисловість опинилася в умовах невизначеності. З огляду на інтегровані ланцюги поставок, тарифи збільшили б витрати американських автовиробників, що потенційно призвело б до зростання цін для американських споживачів і скорочення робочих місць у галузі. Це ілюструє потенційні підводні камені, пов'язані з масштабністю структури кооперації, а також з динамізмом і невизначеністю, які вона може спричинити.

Інший приклад можна знайти в сільськогосподарському секторі. Американські експортери сільськогосподарської продукції, зокрема виробники кукурудзи, знайшли життєво важливий ринок збуту в Мексиці. Цьому сприяли лібералізаційні заходи в торговельних угодах, які демонструють обширність структури співпраці та роль інституційних механізмів у зміцненні співробітництва. Однак у Мексиці висловлюють занепокоєння щодо впливу цього імпорту на місцевих фермерів, підкреслюючи проблеми, пов'язані з дисбалансом сил і балансуванням різноманітних інтересів.

Крім того, державно-приватний характер співпраці демонструє взаємодія між галузевими асоціаціями двох країн. Американсько-мексиканська торгова палата, наприклад, відіграє ключову роль у просуванні ділових зв'язків і вирішенні питань торгівлі та інвестицій. Але такі організації також стикаються з проблемами в узгодженні різноманітних інтересів своїх членів і у впливі на державну політику, демонструючи складнощі, пов'язані з підходом, що передбачає залучення багатьох зацікавлених сторін.

Нарешті, регіональна концентрація економічного співробітництва очевидна на прикладі макіладорної промисловості в прикордонних регіонах. Ці заводи з іноземним капіталом безмитно імпортують сировину, збирають продукцію, а потім експортують готову продукцію, переважно до США. Хоча ця галузь приносить економічні вигоди прикордонним регіонам, вона викликає занепокоєння щодо умов праці та впливу на навколишнє середовище. Крім того, інші регіони Мексики, особливо на півдні, не мають такого ж рівня промислового розвитку, що підкреслює проблему регіонального дисбалансу.

Транскордонне ділове співробітництво між США та Мексикою поширюється на такі галузі, як електроніка, аерокосмічна промисловість та енергетика. Ці

галузі ще більше ілюструють складні характеристики та пов'язані з ними виклики двостороннього економічного співробітництва.

Візьмемо для прикладу електронну промисловість. Багато американських електронних компаній мають виробничі потужності в Мексиці, зокрема, для виробництва телевізорів та іншої побутової електроніки. Такі компанії, як Sony та Samsung, мають великі заводи в Тіхуані, де працюють тисячі мексиканських робітників. Водночас ця взаємозалежність може створювати проблеми. Зміни в торговельній політиці або напруженість у двосторонніх відносинах можуть спричинити невизначеність і перебої в ланцюгах постачання. Крім того, у цьому секторі часто виникають такі проблеми, як різниця в оплаті праці та умови праці. [27]

В аерокосмічному секторі численні американські компанії, в тому числі Honeywell і General Electric, інвестували у виробничі та сервісні потужності в Мексиці. Це сприяло створенню високотехнологічних робочих місць і передачі навичок у Мексиці. Однак високі технічні стандарти та суворі правила безпеки в цьому секторі іноді стають викликом для мексиканських компаній і працівників.

В енергетичному секторі після енергетичної реформи в Мексиці у 2013 році американські нафтогазові компанії інвестували в мексиканські нафтові родовища та брали участь у ринку електроенергії. Це не лише розширило можливості виробництва енергії в Мексиці, але й відкрило нові можливості для американських компаній.

Структура економічного співробітництва між США та Мексикою характеризується глибиною, широтою, державно-приватним характером, використанням формальних і неформальних інструментів та регіональною концентрацією, що відображає їхню близькість та спільні історичні, політичні та економічні зв'язки. Така структура сприяла значним торговельним та інвестиційним потокам, інтегруючи різні сектори, такі як автомобілебудування, сільське господарство, електроніка, аерокосмічна промисловість та енергетика. Ці сектори є прикладом динамізму та адаптивності співробітництва, зумовленого ринковими силами та політичними заходами, які відіграли вирішальну роль у формуванні економічного ландшафту обох країн. Однак кооперативна структура також створює виклики, включаючи невизначеність у змінах політики, дисбаланс влади, різноманітні інтереси, трудові та екологічні проблеми, а також регіональні відмінності. Вирішення цих проблем вимагає ретельного аналізу економічних реалій, соціальних наслідків та стратегічних інтересів. Вкрай важливо досягти балансу між просуванням економічної інтеграції, просуванням взаємних інтересів і забезпеченням того, щоб вигоди від неї були інклюзивними і

сталими. США, з їхньою економічною силою і дипломатичним впливом, відіграють життєво важливу роль у спрямуванні цієї співпраці на більш справедливий і стійкий шлях. Спільні зобов'язання, постійний діалог і конструктивна взаємодія між США і Мексикою є фундаментальними для використання потенціалу їхнього економічного співробітництва і перетворення викликів на можливості для взаємного зростання і процвітання.

Висновок

Отже, розділ "Американо-мексиканське економічне співробітництво" розкриває складність та потенціал взаємодії між Сполученими Штатами та Мексикою у сфері економіки. Перший підрозділ підкреслює взаємозалежність економік обох країн, що є результатом географічної близькості та спільних економічних інтересів. Ця взаємозалежність, хоча супроводжується викликами, також принесла значні переваги, сприяючи економічному зростанню і розвитку обох країн. Важливим аспектом використання цієї взаємозалежності є підтримка відкритого діалогу, сприяння взаєморозумінню та пошук спільних рішень для вирішення спільних викликів. У міру нашої орієнтації в все більш взаємопов'язану глобальну економіку, економічна взаємозалежність між США та Мексикою пропонує цінні уроки та ідеї для зміцнення міжнародного економічного співробітництва і створення процвітаючого і сталого майбутнього.

У другому підрозділі, який розглядає Північноамериканську зону вільної торгівлі (НАФТА). США, Мексика та Канада зазнали користі від НАФТА, хоча з різною мірою компромісів. Ця угода стала новим стандартом у сфері вільної торгівлі, який може бути застосований цими країнами у відносинах з іншими країнами та регіонами. Укладення НАФТА відображає новаторські підходи та можливості, які можуть стати основою для подальших міжнародних торговельних угод.

Третій підрозділ висвітлює особливості і проблеми структури економічного співробітництва. Структура економічного співробітництва між США та Мексикою характеризується глибиною, широтою та державно-приватним характером, використанням різних формальних і неформальних інструментів та регіональною концентрацією. Вона сприяє значним торговельним та інвестиційним потокам, інтеграції різних секторів економіки та формуванню економічного ландшафту обох країн. Проте, ця кооперативна структура створює виклики, включаючи невизначеність у політичних змінах, дисбаланс влади, різноманітні інтереси та соціально-екологічні проблеми. Вирішення цих проблем вимагає ретельного аналізу економічних реалій, соціальних наслідків та стратегічних інтересів. Надзвичайно важливо досягти балансу між просуванням економічної інтеграції, захистом взаємних інтересів та

забезпеченням того, щоб вигоди від цього співробітництва були інклюзивними та сталими. Роль США в цьому процесі є вирішальною, оскільки вони мають значний економічний вплив і відіграють ключову роль у спрямуванні співробітництва на більш справедливий і стійкий шлях. Забезпечення спільних зобов'язань, постійного діалогу та конструктивної взаємодії між США та Мексикою є фундаментальними для використання потенціалу їхнього економічного співробітництва і перетворення викликів на можливості для взаємного зростання і процвітання.

Розділ 3. Соціальний вимір взаємовідносин між США та Мексикою

3.1 Міграційна проблема та шляхи її подолання

З переходом до неоліберальної моделі розвитку Мексики та імплементацією Північноамериканської угоди про вільну торгівлю (НАФТА) по обидва боки кордону з нетерпінням очікували на вирішення імміграційного питання. Очікувалося, що з розвитком мексиканської промисловості з'являться нові можливості для працевлаштування всередині країни, що потенційно зменшить як міграцію до США, так і злочинну діяльність. З огляду на штрафи та адміністративні наслідки, пов'язані з працевлаштуванням нелегальних іммігрантів у США, багато американських власників бізнесу вирішили відкрити філії в Мексиці. Це виявилось вигідним для обох сторін: для США це значно знизило виробничі витрати, а для мексиканців - забезпечило місцеві можливості працевлаштування.

Якщо проаналізувати частку мексиканських іммігрантів у загальній кількості іммігрантів у США протягом 1980-х - початку 1990-х років, тобто безпосередньо перед створенням НАФТА, то стає очевидним, що пік припав на 1991 рік. На думку американського вченого, професора Д. О'Коннера, ця тенденція є типовою для початкового етапу імплементації угоди, про що свідчить досвід Європейського Союзу, де імміграція з південних країн, таких як Італія та Іспанія, різко зросла в перші роки інтеграції. Отже, можна зробити висновок, що перші роки існування НАФТА сприяли імміграції, що призвело до збільшення кількості мексиканських іммігрантів. Однак у наступні роки приплив іммігрантів почав повільно зменшуватися, і до початку 21-го століття він скоротився вдвічі. Цю тенденцію можна пояснити виходом мексиканської економіки з кризи, про що свідчить зниження інфляції з 52% до 12% та стабільне зростання ВВП. [10 с.464]

Значний внесок у забезпечення зайнятості та розвиток інфраструктури Мексики зробили американські підприємства макіладорів. З 1990 по 2000 рік кількість цих компаній зросла з 1,8 тис. до 3,5 тис., а кількість зайнятих мексиканців - з 500 тис. до 1,2 млн. Примітно, що якщо спочатку макіладори

були зосереджені на півночі Мексики, то на початку 21-го століття близько 30% з них були розташовані на решті території країни. Така дисперсія могла сприяти, принаймні частково, зменшенню міграції на північ всередині країни, а згодом і до Сполучених Штатів. [11 с.189]

Незважаючи на вищезазначене, функціональність макіладор, як правило, приносить більш значні прибутки американському бізнесу, ніж мексиканському уряду. Варто зазначити, що мексиканські робітники на цих підприємствах, як правило, отримували меншу заробітну плату порівняно з працівниками аналогічних мексиканських підприємств. Наявність потужної конкуренції з боку американських компаній призвела до того, що національна промисловість розвивалася повільніше, а можливостей для працевлаштування для населення було менше. Як наслідок, мексиканські робітники часто шукали роботу в американських макіладор. Більше того, отримати роботу на цих американських підприємствах було непросто через обов'язкову наявність середньої освіти. Багато сільських жителів не мали такої освіти, що не залишало їм іншого вибору, окрім як мігрувати до Сполучених Штатів у пошуках роботи.

Іншим важливим фактором, який спричинив масову імміграцію мексиканців до США, є значна різниця в оплаті праці між двома країнами. За статистикою, середня погодинна заробітна плата мексиканських робітників у США коливається в межах 10-14 доларів, що майже втричі більше, ніж у Мексиці. Враховуючи, що рівень бідності в Мексиці досяг 53,2% у 2014 році, зрозуміло, чому більшість мексиканців, які живуть за межею бідності, вирішують мігрувати і працювати в США.

У 21-му столітті Сполучені Штати стикаються з невирішеними імміграційними проблемами, незважаючи на численні зусилля, спрямовані на контроль над припливом іммігрантів. Ситуація ще більше загострилася після подій 11 вересня, які створили новий комплекс проблем національної безпеки. У відповідь уряд США був змушений розробити нову стратегію національної безпеки, що призвело до створення Міністерства внутрішньої безпеки. Президенти Б. Клінтон, Дж. Буш-старший і Б. Обама визнавали необхідність вирішення проблем безпеки, а також необхідність реформування існуючої імміграційної політики. Тіньова економіка, дешева робоча сила нелегальних іммігрантів та ухилення від сплати податків були серед факторів, що підривали економічні показники та знижували заробітну плату американських робітників. Однак центральним предметом суперечок залишалися нелегальні іммігранти, які часто ставали пов'язаними з кримінальними угрупованнями.

На сьогоднішній день тема імміграції є однією з найбільш суперечливих у дипломатичних відносинах між США та Мексикою. Перед країною постійно

стоїть дилема: або легалізувати постійно зростаючу кількість іммігрантів, які поповнюють американську робочу силу, або спрямувати зусилля на створення робочих місць для власних громадян, зберігаючи при цьому етнічний баланс населення. Переважна більшість іммігрантів проживає в південних штатах, таких як Каліфорнія, Техас, Флорида та Арізона. Значна кількість іммігрантів у цих регіонах, безсумнівно, впливає на політичний, соціальний та культурний ландшафти, відіграючи вирішальну роль в економіці. Тим не менш, уряд намагається стримати приплив нелегальних іммігрантів, реалізуючи такі ініціативи, як встановлення камер спостереження і прожекторів на кордонах, суворий прикордонний контроль і послідовне скорочення імміграційних квот. Слід зазначити, що нещодавно прийняті імміграційні закони та обмеження обмежують легальний в'їзд, але ненавмисно посилюють приплив нелегальних іммігрантів. Незважаючи на ці заходи, незліченна кількість мексиканців, як і раніше, готові зважитися на ризики підступної багатокілометрової подорожі пустелею до Сполучених Штатів.

У 2004 році президент Джордж Буш запровадив закон, спрямований на боротьбу з нелегальними мексиканськими іммігрантами, який дозволив їм отримати офіційне працевлаштування на три роки за умови схвалення їхнього роботодавця. Однак він зобов'язував реєструватися для оподаткування та сплати всіх штрафів, що залишилися. Закон також передбачав збільшення на 20% кількості прикордонників та імміграційних інспекторів. У 2006 році Конгрес США запропонував продовжити дію цього закону, щоб ще більше посилити процедури в'їзду до США. В результаті нелегальні іммігранти були зобов'язані негайно покинути США, отримавши візу від Мексики, якщо вони бажали залишитися. Зокрема, перетин кордону був криміналізований, що наражало іммігрантів на потенційну загрозу ув'язнення. Ця пропозиція зустріла опір у більш ліберальному Сенаті і не пройшла. Ці законодавчі ініціативи викликали широку негативну реакцію в іммігрантській спільноті, що вилилася у масштабні протести і страйки. 1 травня 2006 року було організовано великий страйк під назвою "День без мігранта", який підкреслив залежність американської економіки від мексиканської робочої сили. Ця акція протесту була повторена 16 лютого 2017 року у відповідь на імміграційну політику Д. Трампа. [11 с.465] Повертаючись до подій 2006 року, було вжито додаткових заходів щодо посилення прикордонного контролю, а також створено добровільні загони поліції для патрулювання кордону. Протести, очолювані іммігрантами, висвітлили загрози, які сприймаються як такі, що походять від мексиканців. Окрім потенційної ерозії етнічного та культурного складу США, масовий приплив іммігрантів також розглядався як ризик для малого та середнього бізнесу країни.

Адміністрація Обами зайняла жорстку позицію щодо нелегальної міграції до США, хоча й запропонувала певну поблажливість до довгострокових мексиканських резидентів. Адміністрація наголосила на посиленні заходів безпеки на кордоні з Мексикою, збільшивши довжину прикордонних парканів ще на 600 миль. Крім того, помітно зросла кількість депортацій нелегальних мексиканських робітників. За оцінками, за час перебування Обами на посаді було депортовано понад 2,5 мільйона осіб, що на 23% більше, ніж за часів його попередника, президента Джорджа Буша-молодшого. Ця статистика твердо позиціонує адміністрацію Обами як таку, що депортувала більше іммігрантів, ніж будь-яка попередня президентська адміністрація США. Крім того, було запроваджено суворіші умови працевлаштування, а також більш жорсткі санкції проти роботодавців, які заробляють на праці нелегальних робітників. Тим не менш, у 2012 році Обама також представив "Акт мрії", покликаний розширити освітні можливості для молодих іммігрантів. По суті, уряд США визнає вирішальний внесок мексиканської робочої сили в національну економіку, прагнучи легалізувати і контролювати приплив іммігрантів, надаючи підростаючому поколінню освіту, щоб виростити кваліфіковану робочу силу, і захищаючи молодь від кримінального світу. [10 с.464-466]

Складність і суперечливість міграційного питання проявляється ще й у тому, що часто самі громадяни США виступають проти обмеження потоку мігрантів. З огляду на те, що мексиканські робітники становлять основну робочу силу в сільськогосподарському секторі США, влада південних штатів часто виступає проти федеральної політики, спрямованої на обмеження припливу іммігрантів. Важливо відзначити, що мексиканська робоча сила зараз проникає в різні сектори, включаючи промислове виробництво, будівництво, приватні послуги, серед іншого, таким чином збільшуючи свій економічний внесок. Наприклад, у 1995 році Асоціація сільськогосподарських виробників Каліфорнії протестувала проти посилення імміграційної політики вздовж мексиканського кордону, звернувшись до уряду з проханням дозволити короткострокові контракти для 350 000 мексиканців. За статистикою, близько 90% робітників Каліфорнії на той час були мексиканськими іммігрантами, що свідчить про те, що раптове зменшення їхньої кількості може призвести до спаду в сільськогосподарському секторі штату.

Суперечливе питання міграції постійно вимагає від президентів делікатного балансування між двома основними фракціями: економічними та соціальними консерваторами. Економічні консерватори схвалюють використання праці мексиканських іммігрантів, визнаючи їхню ключову роль у розвитку економіки США. І навпаки, соціальні консерватори висловлюють глибоке занепокоєння щодо потенційного розмивання відмінних етнічних і культурних демографічних характеристик. З цієї точки зору масові депортації мексиканців

вважаються необхідним кроком для захисту національної цілісності США та збереження панування англійської мови. Серед цієї какофонії суперечливих думок та інтересів різних соціальних груп президентам США часто доводиться долати складний лабіринт суперечливих, на перший погляд, соціальних підводних течій, щоб отримати максимальну підтримку з обох сторін. Тим не менш, демографічні прогнози пропонують переконливий наратив: за оцінками американських аналітиків, до 2050 року іммігранти та їхні нащадки становитимуть 82% приросту населення. Тому реалізація антиімміграційної політики може потенційно поставити під загрозу електоральну підтримку кандидата в президенти.

Міграційна проблема залишається суттєвим елементом, що викликає розбіжності у відносинах між США і Мексикою. Дилема Сполучених Штатів коливається між використанням демографічного динамізму та економічної життєздатності, які приносять іммігранти, і вирішенням проблем культурної інтеграції, безпеки та соціально-економічної нерівності. Слід зазначити, що збереження цієї проблеми є не лише свідченням невдалої політики, але й відображенням глибоко вкорінених економічних і соціальних реалій по обидва боки кордону.

Переконливий підхід до вирішення цієї багатогранної проблеми вимагає усвідомлення спільної долі обох країн, підкресленої їхніми переплетеними історіями, економіками та суспільствами. Таким чином, ефективні рішення повинні виходити за межі лише імміграційної політики. Вони мають бути спрямовані на сприяння сталому економічному зростанню і стабільності в Мексиці, зменшуючи таким чином нагальну потребу в еміграції. Це вимагає значних інвестицій в освіту, інфраструктуру та створення робочих місць, а також впровадження розумної економічної політики, яка підтримує справедливий розвиток.

Крім того, всеосяжна і прагматична імміграційна реформа в США має першорядне значення. Така реформа в ідеалі забезпечила б чіткий шлях до отримання легального статусу для нелегальних іммігрантів, які наразі проживають у США, а також надійні заходи з охорони кордонів для стримування майбутньої нелегальної імміграції. Водночас, це має включати розробку більш гнучких візових програм, які б відповідали потребам американського ринку праці, забезпечуючи легальні канали для тих, хто шукає роботу в Сполучених Штатах.

Таким чином, подолання проблеми міграції полягає не лише в управлінні пересуванням через кордон. Воно вимагає зобов'язань щодо усунення фундаментальних соціально-економічних диспропорцій, які підживлюють такий рух. Лише завдяки такому комплексному і гуманному підходу обидві

країни можуть сподіватися перетворити цю багаторічну проблему на рушійну силу спільного процвітання і зміцнення двосторонніх зв'язків.

3.2 Культурний експансіонізм США та позиція Мексики

Культурний експансіонізм, який часто асоціюється з терміном "культурний імперіалізм", означає поширення або проекцію культури, цінностей і суспільних норм однієї нації на іншу, формуючи культурний ландшафт останньої. У випадку Сполучених Штатів і Мексики ця динаміка проявляється кількома способами, значною мірою завдяки географічній близькості, історичним зв'язкам та економічним відносинам між двома країнами. [12]

Що стосується медіа, то американські фільми, телешоу, музика та цифровий контент мають широку аудиторію в Мексиці. Вплив Голлівуду є значним, часто затьмарюючи місцеве мексиканське кіновиробництво з точки зору популярності та прибутків. Цей вплив американського медіа-контенту сформував суспільні уявлення, життєві орієнтири і навіть мову мексиканців, часто просуваючи більш американізовану версію сучасної культури.

Культура споживання - ще одна сфера, де культурний експансіонізм США є очевидним. Американські транснаціональні корпорації, особливо у сфері технологій, харчових продуктів і напоїв та роздрібної торгівлі, мають значну присутність у Мексиці. Такі бренди, як Apple, McDonald's, Starbucks і Walmart, є не лише провідниками американської продукції, але й американського споживацтва та пов'язаних з ним суспільних цінностей. [12]

Проте позиція Мексики щодо цього культурного експансіонізму не зводиться до пасивного прийняття. Існує значна і яскрава місцева культурна сцена, яка протистоїть цьому впливу. Наприклад, мексиканська кіноіндустрія та музична індустрія зберегли сильну національну ідентичність, а місцеві режисери та музиканти користуються успіхом на внутрішньому та міжнародному ринках. Мексика також відома своєю сильною літературною традицією і багатою культурою корінних народів, які є частиною національної ідентичності.

На політичному рівні Мексика іноді вживає заходів для захисту та просування своїх культурних індустрій. Наприклад, були пропозиції запровадити квоти на показ мексиканських фільмів у кінотеатрах. Також докладалися зусилля для підтримки мов корінних народів і місцевої культурної спадщини через освіту та громадські ініціативи.

У сфері освіти американський вплив помітний як через присутність американських міжнародних шкіл та університетів у Мексиці, так і через мексиканських студентів, які навчаються в американських навчальних закладах. Цей обмін є не лише академічним, але й культурним, коли мексиканські студенти знайомляться з американськими цінностями, нормами

та суспільними традиціями. Цей вплив часто виходить за межі академічної сфери і поширюється на ширші аспекти життя, включаючи політичні погляди, споживчу поведінку і навіть ставлення до соціальних проблем.

Тим не менш, важливо зазначити, що культурний обмін, навіть в освітньому секторі, не обов'язково дорівнює культурній асиміляції. Насправді, багато мексиканських студентів, які повертаються з навчання в США, привозять з собою не лише академічні знання, а й нове розуміння рідної культури. Вони часто сприяють збагаченню місцевої мексиканської культурної сцени, поєднуючи аспекти американської та мексиканської культур у новий та інноваційний спосіб. Аналогічно, у цифровій сфері американські технологічні компанії, такі як Facebook, Google і Netflix, мають значний вплив, формуючи способи споживання інформації, спілкування та розваг мексиканцями. Хоча ці платформи поширюють контент американського походження, вони також надають простір для творчості мексиканців. Вони слугують платформами, де мексиканська культура, перспективи та наративи можуть бути поширені як у Мексиці, так і в усьому світі.[14]

На тлі американського культурного впливу в Мексиці також докладаються спільні зусилля для збереження та популяризації власної різноманітної культурної спадщини. Уряд Мексики та громадські організації активно підтримують мови корінних народів, народні традиції та місцеве мистецтво. Вони також працюють над тим, щоб культурна освіта включала сильний акцент на мексиканській історії та спадщині, допомагаючи виховувати почуття національної гордості та культурної спадкоємності в умовах іноземних культурних впливів.

У сфері медіа, згідно зі звітом Мексиканського інституту кінематографії (IMCINE), у 2019 році 91% загальних касових зборів у Мексиці припав на американські фільми, що підкреслює значне домінування американського кінематографа в країні. Незважаючи на яскраву мексиканську кіноіндустрію, місцеві фільми становили лише близько 15% від загальної кількості фільмів, показаних у Мексиці того ж року.

Споживчі товари також підкреслюють ступінь культурного впливу США. За даними статистики, у 2020 році Walmart, американська транснаціональна компанія, була найбільшим ритейлером у Мексиці з доходами понад 34 мільярди доларів. Мережі швидкого харчування, такі як McDonald's і Starbucks, також мають значну присутність, маючи сотні торгових точок по всій Мексиці. Таке проникнення американських брендів відображає всепроникний вплив американської культури споживання. Американська мережа ресторанів швидкого харчування McDonald's є яскравим прикладом культурного експансіонізму США в Мексиці. Коли McDonald's вперше відкрився в Мексиці

у 1980-х роках, його зустріли як з ентузіазмом, так і з критикою. Для одних він уособлював сучасність і зв'язок зі світовими тенденціями, а інші вбачали в ньому загрозу мексиканським кулінарним традиціям. З часом McDonald's став звичною присутністю в Мексиці, маючи понад 400 закладів станом на 2021 рік. Компанія також адаптувалася до місцевих смаків, додавши такі пункти меню, як МакБурріто та МакМоллете, демонструючи своєрідну "глокалізацію" - поєднання глобальних та місцевих впливів.

На цифровому фронті дослідження мексиканської фірми The Competitive Intelligence Unit показало, що у 2020 році Netflix, американська стрімінгова платформа, була лідером на мексиканському ринку з часткою близько 71%. Netflix, який до 2020 року мав понад 8 мільйонів підписників у Мексиці, докорінно змінив глядацькі звички та очікування щодо телевізійного контенту. Водночас він надав мексиканському виробництву платформу для виходу на світову аудиторію, про що свідчать такі успішні серіали, як "Дім флорид" і "Клуб червоних". Facebook і YouTube, обидві американські платформи, також широко використовуються в Мексиці, де спілкуються і споживають контент мільйони мексиканців. [14]

Вплив Мексики на США

Хоча ця статистика демонструє масштаби культурного впливу США, важливо пам'ятати, що культурний обмін не є односпрямованим. Наприклад, дані ЮНЕСКО свідчать, що мексиканська кухня, невід'ємна частина мексиканської культури, визнана нематеріальною культурною спадщиною людства, а її популярність у США свідчить про взаємний характер культурного обміну.

Дійсно, незважаючи на значний культурний вплив США в Мексиці, важливо пам'ятати, що культурний обмін не є односпрямованим. Мексиканська культура суттєво проникла в США, впливаючи на американське суспільство у багатьох напрямках.

Один з найпомітніших впливів - у сфері харчування. [21] Мексиканська кухня, що характеризується багатими смаками, різноманіттям та використанням місцевих інгредієнтів, стала основним продуктом на кулінарній арені США. Від елітних ресторанів до фургонів з їжею, мексиканська їжа проникла в американську культуру харчування на всіх рівнях. Наприклад, популярність концепції "вівторка тако", коли щовівторка в ресторанах і домівках по всій Америці подають тако, є яскравим прикладом впливу мексиканських кулінарних традицій.

Музика - ще одна сфера, де мексиканський вплив є дуже сильним. Мексиканські музичні стилі, особливо маріачі, банда і нортено, знайшли значну аудиторію в США, особливо в штатах, близьких до мексикансько-

американського кордону, таких як Техас і Каліфорнія. Наприклад, популярність мексиканської регіональної музики була підкреслена, коли покійна Дженні Рівера, американська співачка мексиканського походження, кілька разів очолювала чарт найкращих латиноамериканських альбомів Billboard.

Фестивалі та свята також демонструють мексиканський культурний вплив. Сінко де Майо, день пам'яті перемоги мексиканської армії над Французькою імперією у битві при Пуєблі в 1862 році, став широко відзначатися в США, часто з парадами, музикою та їжею. Аналогічно, День мертвих, мексиканське свято вшанування і пам'яті померлих близьких, набуває дедалі більшого визнання в США, з декораціями, фестивалями і навіть музейними експозиціями, присвяченими цій традиції.

Вплив мексиканської культури поширюється і на мистецтво. Роботи мексиканських художників, таких як Фріда Кало та Дієго Рівера, були визнані американською публікою і суттєво вплинули на американську мистецьку сцену. Їхні картини, які часто зображують теми, пов'язані з мексиканською ідентичністю, історією та соціальними проблемами, виставлялися у найбільших музеях США і надихали багатьох американських художників. Більше того, мексикансько-американське населення, яке є другою за чисельністю етнічною групою в США станом на 2021 рік за даними Бюро перепису населення США, відіграло ключову роль у вплетенні мексиканських традицій, цінностей та звичаїв у тканину американського суспільства. Від мови до літератури, від музики до їжі - ця спільнота слугує живим мостом між двома культурами.

Відносини між Сполученими Штатами та Мексикою виходять за рамки політики та економіки, значною мірою пронизуючи культурну сферу. Ця взаємодія призвела до значного культурного експансіонізму США в Мексиці, помітного в різних секторах, таких як освіта, споживчі товари, медіа та цифрові платформи. Хоча вплив американської культури в Мексиці незаперечний, важливо визнати, що це динамічний, двосторонній процес, а не одностороннє нав'язування. Такі американські компанії і структури мають значний культурний вплив на Мексику. Однак ці впливи постійно асимілюються, адаптуються та переосмислюються в рамках яскравого та стійкого культурного ландшафту Мексики. З іншого боку, мексиканська культура також зробила значний вплив на американське суспільство. Мексиканська кухня, музика, фестивалі, мистецтво та мексикансько-американська спільнота відіграли ключову роль у формуванні багатьох аспектів американської культури останніх десятиліть. Ці культурні обміни свідчать про взаємний характер американо-мексиканських відносин.

Важливо відзначити, що ця культурна динаміка є невід'ємною частиною глобалізації - процесу, який сприяє глобальному посиленню взаємозв'язку в різних аспектах життя. Хоча занепокоєння щодо ерозії місцевих культур та ідентичностей є обґрунтованим, ці культурні обміни також пропонують численні можливості для взаємного навчання, розуміння та зміцнення зв'язків між США та Мексикою. Взаємодія американської та мексиканської культур дозволила створити спільний культурний простір, де обидві нації можуть сприяти кращому розвитку та зміцненню зв'язків. У цьому сенсі культурний експансіонізм США і відповідь Мексики можна розглядати як складові ширшого процесу культурних взаємин і співпраці в епоху глобалізації.

3.3 Співробітництво у боротьбі з зовнішніми і внутрішніми загрозами

Співпраця між Сполученими Штатами і Мексикою у протидії зовнішнім і внутрішнім загрозам, зокрема, у сфері запобігання злочинності та охорони навколишнього середовища, значною мірою сформувала їх двосторонні відносини протягом останніх десятиліть.

У сфері боротьби зі злочинністю обидві країни реалізують комплексні стратегії, спрямовані на подолання спільних загроз безпеці, зокрема, незаконного обігу наркотиків, контрабанди людей та організованих злочинних угруповань, що діють через їхні спільні кордони. Співпраця часто набуває форми обміну інформацією, навчання правоохоронців та координації політики. Слід зазначити, що Ініціатива Мерида, хоча і має ширшу сферу безпеки, відіграє важливу роль у цій галузі, посилюючи спроможність мексиканських правоохоронних органів, зміцнюючи верховенство права і сприяючи двосторонньому співробітництву. Протягом багатьох років спільні зусилля призвели до значних успіхів, таких як затримання високопоставлених злочинців, ліквідація злочинних мереж і вилучення незаконних товарів. Однак ці виклики залишаються, що вимагає постійної прихильності до скоординованого реагування. [9 с.93]

Спільні екологічні виклики також стали важливою сферою двосторонньої співпраці. У прикордонному регіоні, який є домом для різноманітних екосистем, існує низка екологічних проблем, зокрема забруднення повітря та води, проблеми з утилізацією відходів та руйнуванням середовища існування. Усвідомлюючи ці виклики, обидві країни розпочали реалізацію численних транскордонних екологічних ініціатив. Вони створили такі установи, як Північноамериканський банк розвитку та Комісія з прикордонного співробітництва у сфері охорони довкілля, для фінансування інфраструктурних проєктів, спрямованих на покращення екологічних умов у прикордонному регіоні. Крім того, вони розробили спільні програми для захисту спільних екосистем і біорізноманіття, сприяння сталому розвитку та

подолання наслідків зміни клімату. Ці зусилля мають не лише прямі екологічні переваги, але й сприяють покращенню здоров'я населення та економічному розвитку прикордонного регіону. [23 с.26]

Боротьба з транснаціональною злочинністю - це постійний виклик, який вимагає комплексної відповіді. Наприклад, торгівля наркотиками має далекосяжні соціальні та економічні наслідки, які виходять за межі національних кордонів. Щоб пом'якшити ці наслідки, Сполучені Штати і Мексика поглиблюють співпрацю, розширюють договори про екстрадицію і проводять спільні правоохоронні операції. Такі ініціативи спрямовані на стримування злочинної діяльності і перекриття маршрутів торгівлі людьми, що впливає на оперативну спроможність цих злочинних організацій. Аналогічним чином, спільні зусилля у боротьбі з контрабандою та торгівлею людьми мають вирішальне значення для захисту вразливих груп населення та дотримання прав людини, а багатонаціональні операції призводять до численних арештів та успішних судових переслідувань. [23 с.15]

Співпраця також поширилася на інші складні види злочинної діяльності, такі як кіберзлочинність і фінансові злочини, які становлять значні загрози національній безпеці, економічній стабільності та суспільній довірі. Спільні зусилля в цих сферах включають обмін розвідувальною інформацією, посилення технічної спроможності та гармонізацію правової бази. Ці дії сприяють ефективності розслідувань і судового переслідування, руйнуванню злочинних мереж і підвищенню стійкості фінансових систем до незаконної діяльності.

На екологічному фронті співпраця між США і Мексикою виходить далеко за межі прикордонного регіону. Країни поділяють кілька біологічно різноманітних екосистем і значні природні ресурси, які перебувають під загрозою забруднення, знищення середовища існування і зміни клімату. Для вирішення цих проблем вони співпрацюють у численних природоохоронних проектах, починаючи від збереження морського біорізноманіття в Мексиканській затоці і закінчуючи захистом мігруючих видів та відновленням критично важливих оселищ. Також докладаються зусилля для відповідального і справедливого управління спільними водними ресурсами, такими як річки Колорадо і Ріо-Гранде, які мають вирішальне значення для сільського господарства, промисловості та побутового використання в обох країнах.

Зміна клімату, зокрема, стала нагальною проблемою, що вимагає спільних дій. Обидві країни беруть активну участь у міжнародних кліматичних угодах і здійснюють ініціативи зі скорочення викидів парникових газів, розвитку відновлюваної енергетики та підвищення кліматичної стійкості. Спільні дослідницькі проекти та обмін технологіями поглибили розуміння наслідків

зміни клімату та потенційних стратегій пом'якшення та адаптації до неї, допомагаючи формувати науково обґрунтовану та ефективну політику та дії.

Що стосується запобігання злочинності, то конкретні приклади підкреслюють міцність американо-мексиканської співпраці. Одним з найбільш значущих випадків стало затримання Хоакіна "Ель Чапо" Гусмана, лідера картелю Сіналоа, у 2016 році. Цей успіх став результатом широкого обміну розвіданими та співпраці між мексиканською владою та американськими відомствами, такими як ДЕА та ФБР. Після екстрадиції до США Гусмана судили і засудили до довічного ув'язнення, що стало великою перемогою над одним з найвідоміших наркокартелів. Іншим прикладом є операція "Брандмауер" - спільна ініціатива, спрямована на боротьбу з мережами контрабанди людей. Ця операція призвела до численних арештів і перекриття маршрутів контрабанди, продемонструвавши потенційну ефективність двонаціональних правоохоронних операцій. [23 с.17]

Крім того, спільна боротьба з фінансовими злочинами призвела до значних досягнень. Яскравим прикладом є операція "Касабланка" наприкінці 1990-х років, одне з наймасштабніших розслідувань відмивання грошей на сьогоднішній день. В результаті цієї операції було пред'явлено звинувачення багатьом особам і фінансовим установам, а також конфісковано мільйони доларів, пов'язаних з наркокартелями. Такі операції підкреслюють спільне прагнення обох країн боротися з фінансовими підвалинами організованої злочинності.

У сфері екологічного співробітництва біосферний заповідник "Метелик Монарх" є свідченням успішної співпраці між США і Мексикою. Цей заповідник, що охоплює кордони обох країн, є центром двосторонніх зусиль, спрямованих на захист метелика-монарха, який щороку здійснює значну міграцію між двома країнами. Обидві країни спільно працюють над захистом ареалу метелика, контролюють лісозаготівлю та сприяють сталому туризму в заповіднику.

Іншим прикладом є спільні зусилля з управління та захисту річки Колорадо, критично важливого джерела води для обох країн. Угода "Протокол 323", підписана у 2017 році, окреслює стратегії збереження води, управління водосховищами та відновлення довкілля вздовж річки. Ця угода відображає розуміння спільної відповідальності в управлінні цим життєво важливим ресурсом і вирішенні екологічних проблем, пов'язаних з його використанням.

Також варто відзначити спільні зусилля у подоланні наслідків зміни клімату. Обидві країни є партнерами в різних проектах чистої енергії та дослідницьких ініціативах. Одним з таких прикладів є проект вітрової електростанції La Ventosa в мексиканському штаті Оахака, який частково фінансується

американськими інвесторами. Цей проект не лише сприяє досягненню цілей Мексики у сфері відновлюваної енергетики, а й підтримує регіональний економічний розвиток, демонструючи, як кліматичні дії та економічне зростання можуть йти пліч-о-пліч.

Статистика підкреслює вплив і важливість американо-мексиканської співпраці у боротьбі зі злочинністю та екологічними загрозами. Наприклад, в рамках Ініціативи Мерида США надали понад 3 мільярди доларів допомоги з 2008 року для зміцнення потенціалу Мексики у боротьбі з організованою злочинністю та незаконним обігом наркотиків. Завдяки спільним зусиллям правоохоронних органів Мексика лише у 2016 році екстрадувала до США рекордну кількість осіб - 58, у тому числі кількох високопоставлених лідерів картелів. У період з 2009 по 2018 рік операція "Брандмауер" призвела до перекриття понад 626 мільйонів доларів незаконних доходів від операцій з контрабанди людей.

Дані Адміністрації США з боротьби з наркотиками свідчать про те, що спільні зусилля вплинули на кількість вилучених наркотиків. У 2020 році на американо-мексиканському кордоні влада вилучила понад 150 000 фунтів кокаїну, 8 000 фунтів героїну та рекордні 3 600 фунтів фентанілу - потужного синтетичного опіюду. Ці цифри є значним зростанням у порівнянні з попередніми роками і демонструють ефективність двосторонніх операцій. [9 с.92]

На екологічному фронті спільні зусилля також принесли відчутні результати. Наприклад, з моменту заснування Північноамериканського банку розвитку в 1994 році банк профінансував 258 екологічних інфраструктурних проектів на суму понад 9 мільярдів доларів уздовж американо-мексиканського кордону. Ці проекти покращили умови життя мільйонів мешканців завдяки інвестиціям у такі сфери, як водопостачання, очищення стічних вод та утилізація відходів.

Спільні зусилля із захисту річки Колорадо в рамках угоди "Протокол 323" призвели до значного заощадження води. Пункт угоди про економію води призвів до скорочення дефіциту води в Мексиці на понад 100 000 акрів-футів на рік, що сприяло збереженню здоров'я та сталості цього життєво важливого спільного ресурсу.

Що стосується кліматичних дій, то США і Мексика взяли на себе амбітні зобов'язання щодо скорочення викидів парникових газів в рамках Паризької угоди. Станом на 2020 рік обидві країни спільно скоротили свої викиди майже на 25% від рівня 2005 року. Крім того, двосторонні проекти в галузі чистої енергетики, такі як вітряна електростанція Ла-Вентоса, спільно згенерували понад 5000 мегават відновлюваної енергії, сприяючи досягненню мети Мексики - до 2024 року отримувати 35% енергії з екологічно чистих джерел.

Ще одним свідченням ефективності спільних операцій проти організованої злочинності є збільшення кількості вилучень нелегальних наркотиків на американсько-мексиканському кордоні. За даними Митної та прикордонної служби США, лише у 2020 фінансовому році в пунктах в'їзду на південно-західному кордоні було вилучено 290 000 фунтів наркотиків. Найбільше вилучено марихуани (103 984 фунти), метамфетамінів (128 747 фунтів) і кокаїну (28 891 фунт). Збільшення кількості вилучень, особливо синтетичних наркотиків, таких як метамфетаміни і фентаніл, свідчить про активізацію зусиль правоохоронних органів.

Співпраця також поширюється на боротьбу з фінансовими злочинами, які часто пов'язані з організованою злочинністю. Мережа боротьби з фінансовими злочинами Міністерства фінансів США повідомляє, що між 2012 і 2020 роками американські банки подали понад 7000 звітів про підозрілу діяльність (SAR), в яких були задіяні мексиканські клієнти, на суму транзакцій понад 10 мільярдів доларів США. Ці звіти, які часто є результатом спільної фінансової розвідки США та Мексики, призвели до значних розслідувань та санкцій, руйнуючи фінансові мережі злочинних організацій.

Що стосується екологічної співпраці, Агентство з охорони навколишнього середовища США повідомляє, що завдяки програмі "Кордон 2020", спільній американо-мексиканській екологічній програмі, понад 8,5 мільйона мешканців прикордонних територій отримали покращені системи питного водопостачання, а понад 9,3 мільйона мешканців - покращені системи водовідведення в період з 2013 по 2018 рік. Такі програми безпосередньо сприяють здоров'ю та добробуту прикордонних громад і відображають спільну відповідальність у вирішенні екологічних проблем.

Статистика чітко вказує на позитивну тенденцію у спільних зусиллях США і Мексики у боротьбі з організованою злочинністю та у вирішенні екологічних проблем. Збільшення кількості вилучених наркотиків свідчить про посилення присутності правоохоронних органів уздовж кордону і рішучість у боротьбі з організованою злочинністю. Зростання кількості ПС свідчить про покращення обміну фінансовою розвідкою та ефективність спільних зусиль з ліквідації фінансових підвалин злочинних підприємств. Нарешті, покращення систем водопостачання та водовідведення в прикордонному регіоні свідчить про успіх спільних екологічних програм, що підвищує якість життя мільйонів мешканців. Незважаючи на існуючі проблеми, ці тенденції підкреслюють продуктивний характер американо-мексиканської співпраці та її необхідність для досягнення спільних цілей. Постійна відданість і дух співпраці, особливо з боку США, можуть ще більше зміцнити цю співпрацю і принести ще більш значущі результати в майбутньому.

Американсько-мексиканська співпраця у боротьбі із зовнішніми та внутрішніми загрозами протягом останніх десятиліть виявилася не лише важливою, але й дедалі динамічнішою та проактивнішою. Широка співпраця, від спільних правоохоронних операцій до спільних екологічних ініціатив, ілюструє еволюцію партнерства, яке виходить за межі політичних і географічних кордонів. Спільні зусилля принесли значні результати, чи то руйнування мереж організованої злочинності, посилення фінансового нагляду для боротьби з відмиванням грошей, чи то покращення стану довкілля у прикордонному регіоні. Такі результати не лише підкреслюють ефективність цієї співпраці, але й її необхідність у вирішенні складних питань, які виходять за межі національних кордонів.

Організована злочинність, особливо торгівля наркотиками та контрабанда людей, становить спільну загрозу для обох країн. Спільні операції та ініціативи, такі як Ініціатива Мерида, операція "Брандмауер", а також збільшення кількості екстрадицій свідчать про посилення зобов'язань у боротьбі з цими загрозами. Зростання кількості вилучених наркотиків і перекриття маршрутів незаконного переправлення людей свідчить про посилення потенціалу правоохоронних органів і успішний обмін розвідувальною інформацією. Водночас, обмін фінансовими розвідданими та збільшення кількості повідомлень про підозрілу діяльність свідчать про розширення сфери співпраці, яка охоплює фінансові основи злочинних мереж.

Водночас, екологічна співпраця між США і Мексикою зросла як вшир, так і вглиб. Спільні програми, такі як "Кордон 2020", та угоди, такі як "Протокол 323", демонструють спільне розуміння спільної відповідальності у вирішенні екологічних проблем. Мільйони мешканців прикордонних територій отримують вигоду від покращених систем водопостачання та водовідведення, спільні зусилля у збереженні середовища існування та прогрес у розвитку відновлюваної енергетики є позитивною тенденцією в американсько-мексиканській співпраці у сфері охорони довкілля.

Розвиток і зростання співпраці у боротьбі із зовнішніми та внутрішніми загрозами свідчить про здатність країн адаптуватися та реагувати на спільні виклики. Незважаючи на періодичні розбіжності або різні підходи, співпраця залишається стійкою і продовжує поглиблюватися. Успіх цього партнерства значною мірою завдячує незмінній прихильності та готовності до співпраці, особливо з боку США, що свідчить про чітке визнання взаємозалежного характеру цих загроз і цінності спільних рішень. Таким чином, американсько-мексиканська співпраця є свідченням потенціалу міжнародної взаємодії у вирішенні спільних проблем і сприянні регіональній стабільності та процвітанню.

Висновок

Міграційна проблема залишається суттєвим елементом, що викликає розбіжності у відносинах між США і Мексикою. Ця проблема вимагає комплексного підходу, який включає економічний розвиток, соціальну стабільність та забезпечення безпеки. Постійні спроби знайти рішення для міграційних потоків мають враховувати не лише політичні та економічні аспекти, але й культурні та соціальні фактори. Важливо забезпечити взаємне розуміння, співпрацю та довіру між обома країнами для досягнення стійкого розвитку та розв'язання міграційних проблем.

Культурний експансіонізм США та позиція Мексики свідчать про глибоку культурну взаємодію та обмін між двома країнами. Цей процес є динамічним і двостороннім, де американська культура має вплив на Мексику, але водночас мексиканська культура також проникає в американське суспільство. Така взаємодія сприяє розширенню культурного простору і підсилює зв'язки між обома країнами. Глобалізація та культурний обмін створюють можливості для взаємного навчання, розуміння та підтримки.

Співробітництво між США та Мексикою у боротьбі з зовнішніми і внутрішніми загрозами стає все більш суттєвим та ефективним. Партнерство в цій сфері охоплює різні аспекти, включаючи правоохоронні операції, фінансовий нагляд та екологічні ініціативи. Спільні зусилля демонструють результативність цієї співпраці і підкреслюють необхідність подальшого зміцнення зобов'язань для ефективного протидії загрозам.

Узагальнюючи, взаємовідносини між США та Мексикою мають широкий соціальний вимір, що охоплює міграційні проблеми, культурний обмін та співробітництво в боротьбі з загрозами. Вирішення цих викликів потребує спільних зусиль, взаєморозуміння та прагматичних рішень, які сприятимуть сталому розвитку та процвітанню обох країн.

Висновки

В цій дипломній роботі були розглянуті ключові аспекти взаємодії між Сполученими Штатами та Мексикою, включаючи політичні, економічні та соціальні виміри. Аналізуючи ці розділи, можна зробити кілька ключових висновків, які допоможуть краще зрозуміти сутність та значення цих відносин.

По-перше, взаємодія між США та Мексикою є складною та багатогранною. Обидві країни стикаються з політичними, економічними та соціальними викликами, але водночас вони мають спільні інтереси та можливості для співпраці. Важливо визнати, що проблеми не можуть бути вирішені однобоко, і є потреба у постійному діалозі, взаєморозумінні та пошуку спільних рішень для досягнення спрямованості на загальне благо.

По-друге, економічне співробітництво між США та Мексикою має великий потенціал та вплив на обидві країни. Взаємозалежність економік обумовлена географічною близькістю та спільними інтересами. Це створює можливості для торговельних та інвестиційних потоків, а також для впровадження інноваційних підходів до економічного розвитку. Проте, це співробітництво також стикається з викликами, такими як політична невизначеність та соціально-екологічні проблеми. Шлях до сталого розвитку полягає у забезпеченні балансу між економічною інтеграцією та захистом взаємних інтересів.

По-третє, соціальний вимір взаємовідносин між США та Мексикою включає міграційні проблеми, культурний обмін та співробітництво в боротьбі з загрозами. Міграційна проблема залишається важливою складовою цих відносин і вимагає комплексного підходу, що поєднує економічний розвиток, соціальну стабільність та забезпечення безпеки. Культурний обмін, у свою чергу, збагачує культурний простір обох країн та сприяє розумінню та навчанню одне від одного. Співробітництво в боротьбі з зовнішніми і внутрішніми загрозами показує необхідність постійного партнерства та спільних зусиль для забезпечення безпеки та стабільності.

Результати нашого дослідження підтверджують, що на відміну від поширених стереотипів, відносини між США та Мексикою покращуються і перебувають на шляху до більш глибокої співпраці та взаєморозуміння. Наша робота є частиною невеликої, але важливої лінії досліджень, присвячених американо-мексиканським відносинам в українському науковому просторі. Оптимізм моєї роботи полягає в тому, що мені вдалось показати, що розвиток відносин між США та Мексикою ґрунтується на реальних підґрунтях і можливостях для спільного просування. Мій аналіз підкреслює важливість позитивного впливу, який відносини між цими країнами можуть мати на різні сфери, такі як економіка, політика та культура.

Ця робота вирізняється на тлі інших досліджень, які характеризуються складнощами у співпраці з мексиканським контекстом. Вона вкладається у розвиток українського наукового простору, пропонуючи більш балансоване й позитивніше розуміння американо-мексиканських відносин. Отримані результати мають якісний характер і виявляються в незначних, але значимих надбаннях у розумінні та аналізі взаємодії між США та Мексикою. Це сприяє нашому загальному розумінню динаміки, викликів та перспектив цих відносин, і вказує на значимість подальшого дослідження в цій галузі.

Міграційна проблема продовжує залишатися серйозним викликом, який спричинює розбіжності між двома країнами. Суттєвий міграційний потік з Мексики до США має економічні, соціальні та політичні наслідки, включаючи питання безпеки кордонів, трудової міграції та соціальної інтеграції. Для вирішення цих проблем необхіден глибокий аналіз та комплексний підхід, який охоплює економічний розвиток, соціальну стабільність та забезпечення безпеки.

У соціальному вимірі взаємовідносин між США та Мексикою можна виділити проблеми культурних взаєморозуміння та боротьби з зовнішніми і внутрішніми загрозами. Культурний обмін та культурний експансіонізм, хоча приводять до глибокої культурної взаємодії, також стикаються з викликами і змінами відношень. Боротьба з міграційними проблемами та іншими загрозами вимагає спільних зусиль, співпраці та довіри між двома країнами.

У сучасному світі взаємовідносини між США та Мексикою виявляються надзвичайно важливими та актуальними для розвитку обох країн і їхнього впливу на глобальну сцену. Наукове дослідження цих відносин має особливу наукову вагомість, оскільки воно відображає динаміку і глибину цього партнерства, яке набуває все більшої значущості і перетинає межі традиційного розуміння міжнародних відносин.

США та Мексика - це країни, які з кожним роком стають все ближче одна до одної. Географічна, економічна та соціокультурна взаємозалежність цих двох націй підкреслює необхідність глибокого дослідження та розуміння їхніх відносин. З кожним новим етапом розвитку співробітництва між США та Мексикою, кордони між ними, як законодавчі, так і психологічні, поступово зникають або зменшуються. Народи цих двох країн ніколи раніше не були так близькими один до одного, і ця тенденція стає все помітнішою.

Особлива важливість дослідження відносин між США та Мексикою на цьому етапі на пересіченні століть полягає в тому, що ці відносини мають потенціал вплинути на світ у майбутньому. Розуміння їхнього характеру, особливостей та потенціалу співробітництва між цими двома країнами дозволить краще прогнозувати та формувати глобальні тенденції. Зараз саме на цьому етапі

століття вирішальним є ретельне дослідження та аналіз особливостей та взаємодії між США та Мексикою, оскільки воно допоможе сформулювати стратегії та політики, спрямовані на створення стабільного та майбутнього для обох народів.

У підсумку, моя робота підтверджує, що відносини між США та Мексикою мають потенціал для подальшого розвитку та спільного процвітання. Мій внесок полягає в розширенні нашого розуміння та поглибленні дослідження цих відносин, а також у сприянні побудові більш об'єктивного, інформованого та конструктивного підходу до американо-мексиканських відносин.

Список використаних джерел

1. Безрукова Н. В., Джурка Н. В. Економічні відносини країн-членів НАФТА: оцінка результатів співпраці. Ефективна економіка. 2018. №12. С.1-10.
2. Богданова Т. Є. ЮСМКА як новий етап північноамериканської інтеграції. Наукові праці. Політологія. 2019. Т. 324, Вип. 312. С. 38-42.
3. Булка, О.В. Передумови та причини вступу Мексики до НАФТА. Актуальні проблеми історії і філософії у дослідженнях молодих учених : збірник тез учасників конференції молодих учених / за заг. ред. к.і.н., доц. М.М. Бессонової ; ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України».. 2019. С. 39-43.
4. Варламова М. Л., Ковальова І. О., Козачишина А. С., Лясковець К. К. Особливості інтеграційних процесів країн НАФТА. Економіка і організація управління. 2021. № 2. С. 66-75.
5. Довгаль О. А., Сердюк Г. В. Сучасний торговий протекціонізм США і перспективи функціонування інтеграційного об'єднання НАФТА. Проблеми економіки. 2018. № 3. С. 6-12.
6. Дзяд О. В., Гречин К. О. Результати та перспективи модернізації НАФТА в контексті політики Д. Трампа. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2019. Вип. 28, Ч.1. С. 88-95.
7. Кривенко Н. Торговельно-економічне співробітництво США, Канади і Мексики в контексті угод НАФТА та ЮСМКА. Журнал європейської економіки. 2020. Т. 19, № 4. С. 611-643.
8. Кузнєцова Н.В. Вплив прямих іноземних інвестицій на економічний розвиток країн, що розвиваються (на прикладі Мексики). Інтелект ХХІ. 2019. № 5. С. 122-129.
9. Олійник Ю. Співробітництво США та Мексики у сфері боротьби з наркотиками. Студентські наукові студії. 2013. Вип. 2. С. 92-94.
10. Столяр О. П. Вплив нелегальної міграції на сучасні американо–мексиканські відносини. Гілея: науковий вісник. 2016. Вип. 115. С. 463-467.
11. Чепеленко А. М., Чепеленко Д. С. США – Мексика: природа конфлікту міграційних інтересів. Вісник Одеського національного університету. Економіка. 2014. Т. 19, Вип. 2(1). С. 188-192.
12. "America's Cultural Role in the World Today". URL: <https://access-internationalvg2.cappelendamm.no/c951212/artikkel/vis.html?tid=385685>
13. Angulo, S. "Mexico's dependence on U.S. demand spells trouble for weak economy". URL: <https://www.reuters.com/article/us-mexico-economy-analysis-idUSKCN1UR5LT>

14. Dear M., Burridge A., "Cultural Integration and Hybridization at the United States-Mexico Borderlands", *Cahiers de Géographie du Québec* Volume 49, № 138, 2005.
15. "Exploring The Impact And Contributions Of Mexican American Ricos To American Society". URL: <https://www.mexicali-blue.com/exploring-the-impact-and-contributions-of-mexican-american-ricos-to-american-society/>
16. "Fulbright Foreign Student Program - Fulbright Program". URL: foreign.fulbrightonline.org
17. "High degree of dependency on the United States". URL: <https://www.bmz.de/en/countries/mexico/economic-situation-49250#:~:text=Mexico's%20economy%20is%20highly%20dependent,destined%20for%20the%20United%20States.>
18. "High Level Economic Dialogue". URL: <https://legacy.trade.gov/hled/>
19. "How Mexican Culture has been impacting America? And How Mexican Americans still have problems to be accepted?" URL: <https://www.sutori.com/en/story/how-mexican-culture-has-been-impacting-america-and-how-mexican-americans-still--2TC8yBzN2aDV5asTu5C36Ujh>
20. Lucatello S. "The Three Amigos Unite: An Inside Look at the Summit of North American Leaders 2023"
21. "Mexican food influence in American culture". URL: <https://borrachavegas.com/mexican-food-influence-in-american-culture/>
22. Mares D. R., Vega Cánovas, G. "The U.S.-Mexico Relationship: Towards a New Era?" 33 c.
23. Ribando C. "Mexico: Background and U.S. Relations", Congressional Research Service. 2023, 35 c.
24. Ribando C. "U.S.-Mexico Security Cooperation: From the Mérida Initiative to the Bicentennial Framework", Congressional Research Service.
25. "Treaty of Guadalupe Hidalgo (1848)". U.S. National Archives, Milestone Documents. URL: <https://www.archives.gov/milestone-documents/treaty-of-guadalupe-hidalgo>
26. "U.S.-Mexico security cooperation 2018-2024.", CENTER FOR U.S.-MEXICAN STUDIES 21 c.
27. "U.S. Mexico Economic Relations: An Overview". URL: <https://freemanlaw.com/u-s-mexico-economic-relations-an-overview/>
28. "U.S. Relations With Mexico - United States Department of State". URL: <https://www.state.gov/u-s-relations-with-mexico/>
29. Villarreal M. "U.S.-Mexico Economic Relations: Trends, Issues, and Implications", Congressional Research Service., 2020. 28 c.
30. Wilson C. "Working Together: Economic Ties between the United States and Mexico 2011" 75 c.